

БЕЗ НАС—ВАЖНЕ!

Як ви вже звернули увагу, «Молодий комунар» охоче друкує найрізноманітніші оголошення і рекламу. Запрошуємо до співробітництва і в цьому... Користь—обопільна, слово честі! Довідки телефоном 22-59-82.

Звертаємо
вашу увагу:

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ ЗАТВЕРДИВ, КРІМ УСЬОГО, СТАТУТ І ПРОГРАМУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА», РЕДАКТОРА... КОГО ЦІ-

КАВЛЯТЬ ДЕТАЛІ — 4 СТОР. У ЦЬОМУ ІНТЕРНАТІ МИЛИЦІ ПОРЯД ІЗ ПАРТОЮ НА УРОКАХ — ЗВИЧНЕ ЯВИЩЕ. 5—7 ДІТЕЙ У КЛАСІ ТЕЖ НЕ

ДИВИНА. АЛЕ ПІСЛЯ УРОКІВ — УКОЛИ, МАСАЖІ... І ДИТЯЧА ТУГА ЗА ДАЛЕКОЮ ДОМІВКОЮ — 5 СТОР. ВИ МОЖЕТЕ УЯВИТИ «ВІТРИЛА» БЕЗ ТЕМИ ДЕПОЛІТИЗАЦІЇ ШКІЛІ ОТ І МИ... — 6 СТОР. ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР МІСЬКОМУ КПУ В. Д. МІШУРА ДАЄ ОЦІНКУ НАДІЙНОМУ РЕЗЕРВУ ПАРТІЇ — 8 СТОР. ОСТАННІ ВІДОМОСТІ ПРО ГРЕКІВ У ЕЛІСАВЕТГРАДІ — 9 СТОР. ЕРОТИКА — ЦЕ СЕРІОЗНО... — 10 СТОР.

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Виходить з 5 грудня 1990 р.

№ 6 (4139).

СУБОТА

9 ЛЮТОГО 1991 р.

Ціна 30 коп.
(передплатною — 12 коп.).

ГАЗЕТА ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Голос Віктора Цоя був настільки несподіваним, що здавався нереальним, комп'ютерним. Слова його пісень, напевки, мають спорідненість із текстами Мандревича, Грабенщикова, групи «Наутітус помпідітус» і відносяться до того ж струмочку у не таку вже й повноводну ріку філософського року. Хвилі цієї ріки поетично плюскотіли прозвучний текст: «Я не хочу жити так, як живу зараз, а не можу... я задихаюся». Ось у Цоя: «Осень — тільки красива клетка», «Ты пойдешь рубить лес, а увидишь лишь пни», «Звезды упали, как камни в наш огород», «Это кольцо, и обратного поезда нет...», «Ты не можешь здесь спать и не хочешь здесь жить»...

Депресія, занепад, зневіра, розчарування, безсилля... «Ты уходишь туда, куда не хочешь идти, ты уходишь туда, но тебя там никто не ждет». Хіба не про наше з вами життя кожен цей рядок! «Но это не станет помехой прогулке романтика», — все ж стверджує Віктор Цой. При песимістичних словах романтична музика і фантастичний голос — чи не цей розрив музичних стилів (і все ж злиття їх в одне ціле) і робить пісні Цоя неповторно чарівними!

Для любителів творчості В. Цоя повідомляємо: біографію артиста ми друкували в нашій газеті за 8 грудня 1990 року. А цей портрет — вам на пам'ять.

Віктор ЦОЯ

СОЛНЕЧНЫЕ ДНИ

Белая гадость лежит под окном,
Я ношу шапку и шерстяные носки,
Мне везде неуютно, неуютен мой дом.
Как мне избавиться от этой тоски
По вам, солнечные дни,
Солнечные дни.
Солнечные дни.
Мерзнут руки и ноги, и негде сесть.
Это время похоже на сплошную ночь,
Хочется в теплую ванну залезть
Может быть, это избавит меня от тоски
По вам, солнечные дни,
Солнечные дни.
Солнечные дни.
Я раздавлен зимой, я болею и сплю,
И я уверен порой, что зима навсегда,
Ещё так долго до лета, а я еле терплю,
Но, может быть, эта песня избавит
Меня от тоски
По вам, солнечные дни.
Солнечные дни.
Солнечные дни.

Спілка воїнів-інтернаціоналістів України звертається до всіх «афганців», які виконували свій військовий обов'язок у Республіці Афганістан у 1986—1987 рр. Тих, хто знав Олександра Сергійовича Сметюху, 1966 року народження, уродженця села Вербки Ковельського району Волинської області, тих, хто може розповісти батькам про його

останній бій 15 лютого 1987 року, просимо відгукнутися. До останнього часу немає документів, які б підтвердили однозначно обставини його загибелі, тож допоможіть батькам дізнатися правду про сина! Вдячні всім, хто не залишиться байдужим до нашого прохання. Листи надсилайте на адресу редакції.

Спілка воїнів-інтернаціоналістів України.

Представник австрійської фірми «Демско» Людмила Целлер нещодавно побувала з діловим візитом у Кіровограді. Її, а вірніше — фірму, яку вона представляє, цікавили купівельні можливості не лише підприємств, які мають валюту, а й громадян, які теж її мають.

Мета поїздки Л. Целлер — це налагодження комерційних стосунків у нашій області. Фірма може виступити посередником. Тобто — хоче якесь підприємство закупити собі медичне обладнання, теле-відеоапаратуру, товари народного споживання для продажу вже в карбованцях своїм робітникам — прошу дуже, за лічені тижні ви мати-

мете перелік, зможете вибрати те, що до вподоби.

Решта — справа фірми, яка постачає тиме товар.

І ще одне — Людмила Целлер серйозно захопилася ідеєю відкриття в Кіровограді валютного магазину. Там продаватимуть усе, що тільки є, як кажуть, на білому світі. В тому числі й автомобілі, які були в користуванні. Тоді, думаємо, багатьом нашим землякам не треба буде бігати за путівками в Японію.

Звичайно, тим, у кого є валюта. На жаль, такі реалії нашого життя.

Кор. «МК».

Прибалтійськ
формацийнй агентства по
відомили, що міністр
кордонних справ Данії
Елеман-Есенс наполягає
щоб країни Європейської
співдружності відміняли
заплановані зустрічі
економічного співробіт
ництва із Радянським
Союзом, поки уряд СРСР
застосовуватиме війська
для усунення демокра
тичних сил в Литві,

Українські дівчата вперше матимуть шанс потрапити на міжнародні європейські конкурси краси. З учасницями конкурсу «Міс-Україна-91» познайомляться з представниками західних рекламних агентств. Переможниця чекатиме подорожі до Сінгапура та Австрії, першу українську красуню запросять на святкування століття трудової еміграції до Канади.

Комерційний ти-
с-новик «Україна бізнес»
 повідомляє, що повії протестують проти вилучення з обігу купюр Держбанку СРСР номіналом у 50 та 100 карбованців зразка 1961 року. Відні клієнти обслуговуватимуться тільки за вільно конвертовану валюту.

Справді назове
яєчко знесла «нурчи-
ряба», яка належала хар-
ківчанці А. Чирно. Вага
яйця — 200 г замість
шестидесяти, під шкара-
лупою — декілька жовт-
ків.

На Бесарабці кооператори скуповують не обмінюючи п'ятдесятні та сотні. З «заборонених» грошей підприємці будуть виготовляти пам'ятні шпалери, які не поступатимуться якістю імпортним.

При профілактичному огляді працівників мадгаспу в високогірному селі Мадіна (Вірменська РСР) лікарі були надзвичайно здивовані: у місцевого жителя Д. Мірібія не виявилось на своєму місці... серця. Воно розміщене в правій половині грудної клітки. Д. Мірібіян абсолютно здоровий.

В автоматичних на-
мерах схову залізнично-
го вокзалу станції Кри-
пий Пир та автовокзалу
міста Запоріжжя під час
контрольної перевірки
виявлено розчленовані
кіночі тіла.

14 піаніно, три з половиною сотні дорогих сервізів, сім тисяч метрів тканин, 10 холодильників, 220 чайників і електросмаковарів і ще з «дрібязку» намагалась виїзати з Союзу 30-річна I. Вагнер. З від'їздом на постійне проживання в речію їй доведеться тепер почесати. А у співробітників ВХСС м. Київ, які затримали І. Вагнер, виникло кілька до речних запитань. Де була дівчина чверть місяця, щоб купити стільки речей? Як їй вдалось отримуватись в умовах тотального дефіциту? І шкільно з митниці дав «доброденьку» на завантаження контейнерів.

У обласному громадсько-політичному центрі (колишній будинок політосвіти обкому Компартії) за ініціативи міськкому Компартії України та крайової організації Руху відбулася дискусія на тему «Союзний договір: за і проти».

Висловлювалися протилежні думки з цього приводу. Перед присутніми виступали економісти, виробничники, працівники культури, депутати міськради, викладачі педінституту та КІСМУ. Секретар міськкому Компартії В. Д. Мішура зачитав Заяву ЦК КПУ «За суверенну соціалістичну Україну на оновленому Союзі». Слово мали також директор радіозаводу О. Бондаренко, голова обласної організації УРП С. Сорока, інженер П. Кириленко, викладач педінституту Р. Сурмін, ін.

Дискусія врешті-решт звелася до питання: федерація чи конфедерація? Цій темі й вирішили присвятити наступне засідання.

Наш кор.

У травні минулого року на сесії Кіровоградської міськради (вперше в республіці) було створено комітет у справах молоді. Нині аналогічний комітет створено і в Новоархангельську. Вірніше самого комітету ще немає, але на січневій сесії районної Ради народних депутатів, де посеред інших питань обговорювалися молодіжні проблеми, прийнято постанову «Про першочергові заходи по створенню та реалізації державної молодіжної політики в районі», згідно з якою комітет у справах молоді одержує право на своє існування.

До весняної сесії планувється сформулювати його склад, розробити програму діяльності. В усякому разі, як сподівається перший секретар Новоархангельського райкому комсомолу Валентин Віщенко, тепер у районі буде реальна, конкретна організація, яка займатиметься проблемами молоді на серйозному, державному рівні.

Власна інф.

Саме цей темп при
свяченя викликає на
ринатур, яка відпри
лася у художньому
салоні обласного цен
тру.

Незважаючи на те
що тематика вистав
ни дуже делікатна,
більшість робіт, пред
ставлених на вистав
ці, їх їх близько ста
виконані «на грані»
головне, викликають
пошуку. Автори робі
т — художники Вал
лентин Дружинин і
Запоріжчик, Юрій Ра
ф та Сергій Смыс
лов з Євпаторії.

Розповідати про на
ринатурі — справж
неудачна. Але споді
ваємося, що виставка
яка організована Пр
дінформським філія
лом міжнародного
творчого центру асо
ціації «Милосердя та
культура» ДН СРСР
стане справжнім по
даруном любителям
мистецтва і милої на
м.

Наш кор.

Згідно з домовленістю про розвиток дружніх стосунків між Комітетом молодіжних організацій Кіровоградської області та організацією спортивної молоді Ноймаркта землі Баварія (ФРН) до Кіровограда нещодавно прибув голова організації німецької спортивної молоді Едвін Швайгер.

Працівники КМО області познайомили пана Швайгера з роботою деяких молодіжних організацій, членів КМО, зі спортивною роботою серед молоді, з визначними місцями області, організували зустрічі з головою міського спорткомітету, директором ДЮСШ, викладачами фізкультури КІСМУ. В ході зустрічей пан Швайгер переконався в доцільності і необхідності налагодження прямих контактів між кіровоградською та баварською молоддю.

«Все побачене й почуте мене приємно здивувало. Я не сподівався на такий гостинний прийом з боку всіх, з ким мені випала нагода зустрічатися. І я радий за молодих людей, які прибудуть весною з Німеччини», — сказав пан Швайгер після підписання угоди про обмін групами спортивної молоді Кіровограда та Ноймаркта. Згідно з підписаною угодою, в Кіровограді в травні цього року буде знаходитися німецька молодіжна делегація. Кіровоградська ж молодь з відповідним візитом прибуде в Баварію у серпні. За побажанням німецької сторони всі молоді люди будуть проживати в сім'ях, як в Кіровограді, так і в Ноймаркті. Це, за

словами пана Швайгера, зближує молодь обох країн, є можливість краще зрозуміти одне одного, подружитися. «А це основна мета нашої з вами роботи», — підкреслив пан Швайгер.

Ще одну приємну зустріч довго буде пам'ятати німецький гість. Одного вечора його приймав у гостей дитячий хореографічний ансамбль танцю «Пролісок». Майстерність, запал, професіоналізм танцюристів приємно здивували гостя, після чого він висловив думку, що робота, яку розпочали КМО області та організація спортивної молоді Ноймаркта, не повинна обмежуватись тільки контактами між спортсменами, а має вирости в дружбу між молоддю взагалі.

Зараз Комітет молодіжних організацій області веде роботу по підготовці прийому німецької делегації в Кіровограді. А це і розробка змістовної та цікавої програми прийому, підбір квартир, в сім'ях власників яких будуть проживати німецькі гості, та ще цілий ряд організаційних питань, щоб німецькі гості почували себе як вдома.

Початком контактів між кіровоградською та баварською молоддю закладається ще одна цеглина в фундамент Загальноєвропейського дому, над спорудженням якого працюють усі прогресивні люди світу.

О. СЕРЕДА,
відповідальний секретар КМО Кіровоград-
ської області.

КІНОАФІША

За що дають призи на Каннському фестивалі, найпрестижнішому міжнародному кінофорумі?

Радянському постановникові Павлові Лунгіну дали за кращу режисуру. Майже впевнена, коли б журі складалося лише із наших співвітчизників, цієї нагороди одному з авторів фільму «Таксі-блюз» не бачити. То буржуазній і куртуазній богемі, мабуть, здається, що для такого показу зіткнення між пропитим генієм із середовища інтелектуалів і неотесаним дубломом з категорії заробітчан треба стрибнути вище себе. Нашим, певно, прекрасно відомо, що цей досить відточений художній витвір за силою ефекту від зображеного програв би навіть любительському фільмові на цю ж тему, але документальному.

двох рівнів життя і свідомості, хоч і несе в собі гуманістичний заряд, на мій погляд, не головне у фільмі. Де-що характерне вносить у це протиборство «єврейський мотив» (Селіверстов), русофільський (Шликов) «іноземний» (епізодичні герої), але ці лінії не розроблені, а лиш пунктирно позначені. Дуже далеко і врізнобіч од «Таксі-блюзу» заносить нас сцена найтіснішого спілкування Шликова і його невірної подруги. Вибрана ними диспозиція, старт і фінал єднання їхніх тіл викликають в уяві абсолютно схожі кадри з двох абсолютно несхожих стрічок — «Одного разу в Америці» і «ЧП районного масштабу». Повтор у мистецтві викликає цікавість: «Хто з кого сцену вкрав?». Може, за її постановку режисеру варто б розділити приз із колегами?

Головне ж (і потрібне скоріше історії й тим, для кого це екзотика), — мандрівка зі збільшувальним склом по біографіях і оточенню наших сучасників. Художню «лінзу» згадую тут не як символ «випинання недоліків», а як можливість глядачеві ближче (хто помітить) і хоча б у кольорі (насправді воно все сіріше) побачити те, що робиться довкола нас і серед нас. Бо вже змирилися і наче й не помічаємо...

Побачити, може, й побачимо, а що зробимо? Вони «там» он хоч приз дали за подробиці, а нам куди від них подітися? Зачемріти під саксофонну імпровізацію другого нью-йоркського диска Селівєрстова? Хіба що... Податися в кооператив, як Шликов і, може, як він, до червоного «Мерседеса» дожитися? Тільки й залилося...

«Блюз» у перекладі — «меланхолія, журба». Настрій після цієї стрічки значно крутіший від сумовитого. Настрій після нього — «таксі!» З приватником за кермом, темної ночі, в безлюдному завулку, з підозрілими фігурами на задньому сидінні.

Доброю перевіркою перед X Спартакіадою народів УРСР для членів збірної команди Кіровоградської області став чемпіонат України з класичної боротьби, який нещодавно пройшов у м. Кременчуці. На борцівських килимах легкоатлетичного манежу автозаводу зібралось понад 170 «класиків» з усіх областей республіки та м. Києва. Досить вдало виступили на змаганнях вихованці старшого тренера збірної Кіровоградщини, заслуженого тренера УРСР Миколи Івановича Романака.

У ваговій категорії до 90 кг студент II курсу факультету фізвиховання КДПУ ім. О. С. Пушкіна Олег Кисельов посів почесне п'яте місце. У напруженій боротьбі він виграв п'ять сутичок і програв усього одну зустріч. Також п'яте фінальне місце дісталось у ваговій категорії до 52 кілограмів Миколі Войтовичу, викладачу нафедри фізвиховання КІСМу. У вазі до 100 кг старшокурсник факультету фізвиховання педінституту був шостим, а його молодший товариш по інституту Анатолій Росіно у ваговій категорії до 74 кг увійшов до десятки найкращих борців України.

Анатолій ВОЙНИЙ.

Анатолій ВОЙНИЙ.

У НОВОМУ РОЦІ — ПЕРШИЙ

ПЛЕНУМ
ОБКОМУ
КОМСОМОЛУ

ЯК МИ УЖЕ ПОВІДОМЛЯЛИ ЧИТАЧАМ, МИНУЛОГО ТИЖНЯ ВІДБУВСЯ ПЕРШИЙ
У ЦЬОМУ РОЦІ ПЛЕНУМ КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ КОМСОМОЛУ. СЬО-
ГОДНІ — ЗВІТ ПРО ЙОГО РОБОТУ.

Для когось може видатися чи не сенсацією, коли скажемо, що першим розглядалося організаційне питання про вибуття з членів обкому комсомолу деяких товаришів. Так, Л. Долусов, В. Мороз, О. Москаленко написали заяви про неможливість продовжувати роботу в складі обкому комсомолу. Зразу скажемо, що в заявах не було ні слова про розривання спілчанським життям. Причина проста — усі вони через виробничу зайнятість чи вікове обмеження не бажали аби лише дахуватися на папері, бо могли брати участь безпосередньо в роботі.

Пленум також задовольнив прохання І. Йовенка, Ю. Головка і звільнив їх від обов'язків членів бюро обкому комсомолу. Склала свої повноваження як голова ревізійної комісії Зоя Мойса, яка перейшла на інше місце роботи.

З доповіддю по другому питанню «Про загальні засади і механізм реалізації молодіжної політики в області» виступив перший секретар обкому комсомолу Сергій СНОПКОВ. Зокрема, він розповів, що в жовтні минулого року бюро обкому разом з Київським інститутом підвищення кваліфікації при ЦК ЛКСМУ (МДС), керуючись постановою XXV обласної комсомольської конференції, останніх союзного і республіканського з'їздів комсомолу, почали роботу по підготовці пропозицій, що стосуються молодіжної політики в області. Пропозиції готувалися на основі вивчення ситуації, що склалася в молодіжному середовищі.

Як результат (з урахуванням досвіду інших областей республіки, країни) були підготовлені пропозиції для обласної Ради народних депутатів. При цьому проводилися соціологічні дослідження в містах Кіровограді, Олександрії, Світловодську (про це писав «МК» 19 і 26 січня ц. р.). Коли готувалися матеріали, дійшли згоди, що варто спочатку в нашій області розробити не саму програму «Молодь», а на першому етапі — загальні засади і механізми реалізації молодіжної політики.

У своєму виступі С. Снопков проаналізував причини, які породжують у молоді невпевненість у собі. Він наголосив, що сьогодні комсомол намагається взяти на себе і функції молодіжних профспілок, за рахунок господарської діяльності молоді вирішувати її першочергові проблеми. Хоч без активного зустрічного руху зацікавлених організацій, і в першу чергу Рад, комсомол не зможе подолати кризу.

Сьогодні часто чуємо, що молодіжні проблеми вирішують усі, хоч, як правило, серйозно їх ніхто не вирішує. Тому обком комсомолу підтримує ідею створення Комітету в справах молоді обласного рівня, який би координував зусилля всіх зацікавлених організацій і безпосередньо організовував би роботу по виконанню рішень, які прийматимуться обласною Радою. Обком комсомолу вважає за необхідність виділити частину своїх коштів на період становлення комітету.

Варто сказати й те, що всі матеріали, які обговорювалися по цих питаннях, розглядалися на розширеному бюро обкому комсомолу з участю представників молодіжної комісії обласної Ради, яку очолює член обкому комсомолу М. Цуканов. В основному вони були схвалені й рекомендовані для проведення аналогічної роботи в містах і районах.

Третім розглядалося питання «Про Програму і Статут редакції газети «Молодий комунар». Як розроблялися і обговорювалися ці документи, як вони розглядалися ідеологічно-політичною комісією, про внесені зміни й доповнення розповіла у своєму виступі секретар обкому комсомолу Валентина ГРАБОВА. В цілому, всі її пояснення сприймалися, адже питань до неї майже не було (якщо не рахувати В. Пильованого, який запитав, хто з журналістів укладатиме контракт, і отримав відповідь — адміністрація в особі редактора).

Г. Солтис від ідеологічно-політичної комісії вніс на розгляд пленуму деякі пропозиції, які були після голосування прийняті. Пленум доручив бюро обкому комсомолу у вказаний строк розробити контракт.

Також члени обкому комсомолу розглянули питання про зняття гасла з першої сторінки «Пролетарі всіх країн, єднайтеся!» як такого, що не відповідає вимогам часу. Більшістю голосів (лише два було проти і двоє утрималися) рішення про зняття гасла було прийняте.

Багатьом присутнім, а особливо членам обкому комсомолу, добре, думаю, запам'ятався минулорічний пленум, на якому з двох кандидатів обирали редактора. Не минуло й року — і знову довелося повертатися до питання «Про редактора «Молодого комунара». На жаль, як зауважила Валентина Грабова, ніхто не застрахований від помилок. Про те, що обрання редактора-неспеціаліста було не просто помилкою, а певно, ще гіршим, говорити не доводилося. Всі це знали.

Так вийшло, що на розгляд пленуму пропонувалася одна кандидатура. Була ще одна — в особі колишнього працівника обласної молодіжки Василя Бондаря, але він, як сказала В. Грабова, і пояснила чому, зняв свою кандидатуру, хоч свого часу його підтримувала в редакційному колективі більшість.

Слово надалі кандидату — Миколі Шворак, за спеціальністю — журналісту, який до призначення в. о. редактора (воно відбулося півтора місяця тому) працював у «Кіровоградській правді».

Пленум обрав редактора одноголосно.

Як завжди, не залишило байдужими членів обкому комсомолу обговорення питання «Про бюджет обласної комсомольської організації на 1991 рік». З інформацією фінансово-бюджетної комісії виступила заступник голови планово-бюджетної комісії обкому комсомолу Олена Заточна.

Не буду наводити цифр з її виступу, однак, для нас, рядових читачів, вони мало що говорять. Скажу лише, що я зрозумів — фінансове становище нашої комсомольської організації області більш ніж скрутне. До мінімуму на сьогодні скорочено штат обкому комсомолу (з 27-ми працюючих залишилося 17, які фінансуються ЦК ЛКСМУ (МДС), нема за що, скажемо так, жити багатьом райкомам комсомолу. Центральним Комітетом комсомолу республіки передбачено також фінансування 46 ставок у міських і районних комітетах комсомолу.

Крім цього, із бюджету ЦК виділяються додаткові кошти на утримання музею «Спартак» у селі Красноїрці Голованівського району і на утримання ревізійної комісії (голова) та утримання обласної ради піонерської організації.

Решту коштів доведеться заробляти самим.

При обговоренні бюджету виникло ряд запитань, уточнень, пропозицій. Останні — були враховані при голосуванні за постанову з даного питання.

З інформацією «Про деякі результати роботи обласної комсомольської організації в 1990 році» виступив другий секретар обкому комсомолу Віктор ТЮПА.

Він відмітив, що сьогодні в нашій спілчанській організації склався тривожний стан справ. Дуже багато (тільки за півроку) вибуло з лав ВЛКСМ її членів: у Маловисівському (1300), Новоукраїнському (більше 1000), Добровеличківському (близько 900), Гайворонському (772) районах.

Поганий стан справ і по залученню молоді до Спілки. Майже не працюють, наголосив виступаючий, шкільні комсомольські організації, відмовляються від поповнення своїх рядів організації підприємств, установ, колгоспів. Також другий секретар обкому комсомолу проаналізував ситуацію, оперуючи конкретними фактами, яка склалася в Світловодській міській, Кіровоградській районній комсомольських організаціях. Для прикладу скажемо, що в Кіровоградському райкомі ЛКСМУ (МДС) три рази збирали пленум і... не збирали.

Детально Віктор Тюпа зупинився на обговоренні роботи навчально-методичного центру при обкомі комсомолу, завантаженість якого склала 26 навчальних днів, коли за планом відведено — 75, куди на навчання просто не приїжджали комсомольці з районів. Здебільшого виступаючий торкнувся невирішених проблем, недоліків, хоча й про корисні справи теж говорив. Адже комсомол сьогодні — це єдина в області організація, яка займається вирішенням конкретних проблем молоді: від розробки і прийняття молодіжних програм до надання пенсій сім'ям тих товаришів, хто загинув у Афганістані. Такі справи потрібно продовжувати, і від них теж залежатиме доля нашої Спілки.

Про стан справ у піонерських організаціях, їхню роботу, завдання і співпрацю з комсомолом розповіла у своєму виступі Людмила ЄГЕЛЬСЬКА, секретар обкому комсомолу.

Останнім розглядалася механізм обрання делегатів від Кіровоградської області на республіканську конференцію ЛКСМУ (МДС). З даного питання виступив член бюро обкому комсомолу Віктор ПОНОМАРЕНКО. Після обговорення й інших пропозицій він був схвалений пленумом:

1. Висунення кандидатів у делегати на республіканську конференцію ЛКСМУ (МДС) проводиться на зборах у первинних комсомольських організаціях. Збори мають право висунути не більше одного кандидата в делегати конференції. Висунутим вважається кандидат у делегати, за якого проголосувало більше половини учасників зборів. Форма голосування встановлюється учасниками зборів.

2. Виписки з протоколів зборів по висуненню делегатів протягом тижня надаються в організаційний відділ міському, райкому ЛКСМУ (МДС).

3. Висунуті кандидати заслуховуються на розширеному бюро чи пленумах МК, РК ЛКСМУ (МДС) і рекомендуються пленуму обкому ЛКСМУ (МДС) для обрання делегатами на республіканську конференцію.

4. Кінцеве рішення про обрання делегатів на республіканську комсомольську конференцію вирішує пленум обласного комітету комсомолу.

Веручи участь у роботі пленуму, виступив секретар Кіровоградського обкому Компартії Микола Минитович ВОЛОК. Він звернувся увагу на проблеми співпраці між партійними і комсомольськими комітетами. Зокрема наголосив, що останнім часом співпраця потребує не лише реорганізації напрямів, а й відновлення. Небажання до співдружності двох організацій, які орієнтовані вбачають соціалістичні ідеали, не повинно бути, говорив М. М. Волок. І важливим кроком у цьому повинен стати спільний весняний пленум обласних комітетів.

Також у роботі пленуму взяли участь В. Тарасенко — відповідальний організатор ЦК ЛКСМУ (МДС), А. А. Прилипо — заступник завідуючого відділом організаційно-партійної роботи Кіровоградського обкому партії.

З усіх питань, винесених на пленум, включаючи доповнення, були прийняті відповідні постанови.

Ю. ДЖЕРЕЛЬНИЙ.

Ковзанки-танки — незабутня з дитинства річ. Як ото воно таке несе, як дух забирас... А під кінець ще й зликом спирається об кривизну доріжки... Нинішні ж, як казав поет, не час і не місце для сантиментів. Як-от для більшості мешканців вулиці Стерднова (це біля відомого кіровоградців Криваньського мосту). Пуснув магістральний водогін, та ще й колоски водозбору тече бадьоро — ну геть тобі зимовий Діснейланд по-кіровоградськи. Діти як діти, а дорослим не до забав. Ініціатор війни М. С. Добровольський, котрому «не пощастило» саме там мати дім, який називав «швидку», просто не дочекався її — машини не змогла подолати льодову перепону. А це лише один приклад. Запрошуємо задокументувати розсіяті терміни поладнання місця аварії і повідомити про це редакцію.

Фото В. ГРИБА.

«А МИ НЕ ЗГОДНІ!»

РЕЗОНАНС

Ми, механізатори тракторної бригади № 1 колгоспу «Червоний прапор» Олександрійського району, прочитавши матеріал у рубриці «Резонанс» вашої газети від 1 грудня 1990 року, хочемо висловитися з приводу листа товариша Підви́соцького. Насамперед, ми не погоджуємося з автором статті в трьох випадках. По-перше, автор пише про Є. В. Мармазова, як «особу, що хитренько пролізла в народні депутати республіки, не розуміючи жодного українського слова». Ми, особисто, неодноразово зустрічалися з товаришем Мармазовим Є. В., який часто бував у нас на тракторній бригаді і враження від цих зустрічей залишилися якнайкращі. Нічого хитрого в ньому ми не помічали. Про його висунення кандидатом в народні депутати скажемо так: колгоспники сусіднього колгоспу імені Леніна на своїх передвиборчих зборах, запропонували висунути Євгена Васильовича кандидатом в народні депутати Української РСР.

Усі колгоспники нашого господарства підтримали пропозицію своїх сусідів і в день виборів віддали свої голоси за товариша Мармазова. Переконані, ми не помилилися у своєму виборі народного депутата, щодо його розуміння української мови, то ми його добре сприймаємо, коли він розмовляє з нами і російською мовою, яка за законом є мовою міжнаціонального спілкування.

Далі, автор розгнівано пише про «московських генералів-держиморд», які присилають цинкові домовини з трупами 18-літніх дітей. Всі ми були солдатами, але ніхто з нас не зустрічав «генералів-держиморд», або схожих на них. Генералітет нашої країни складається не тільки з «московських генералів», там є виходці з України, Білорусії, Далекого Сходу. Звичайно, боляче тій родині, яка отримує таку домовину. І ми всі повинні їй співчувати.

Також хотілося б знати, кого стосується вислів автора: «п'ють людську кров», і що він мав на увазі, коли вигукнув «Вони захлинуться в своїй — комуністичній». Ми це розцінюємо, як загрозу! Але кому? Серед нас багато комуністів, за що ж нам така подяка, за те, що ми все життя працюємо, дбаємо про врожай хліба, овочів, м'яса, молока, щоб нагодувати людей, того ж Л. І. Підви́соцького, автора такого гнівного листа до редакції «МК».

За дорученням колективу механізаторів тракторної бригади № 1 (усього 32 чоловіки)

бригадир А. СКИЧКО.

Олександрійський район.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Друкуючи цей лист, ми уникаємо будь-яких коментарів. Товариш Підви́соцький у публікації «Молодого комунара» за 1 грудня 1990 року висловив свою думку про народного депутата УРСР Є. В. Мармазова, механізатора з Нової Праги з цією думкою не погодився. Не можна не помітити, що на відміну від автора попереднього листа, пронизаного злістю і недоброзичливістю, Анатолій Дмитрович Скичко висловлюється стримано, спокійно, інтелігентно. Саме так, на наш погляд, і повинна проходити дискусія.

СЕКРЕТАРІАТ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ обговорив лист Л. І. Підви́соцького, опублікований у «Молодому комунарі» за 1 грудня 1990 року, і висловлює незгоду з думками автора листа, зокрема, з тими, які стосуються законності обрання Є. В. Мармазова народним депутатом нашої республіки. Виборці, серед яких багато молоді, комсомольців віддали свої голоси за Є. В. Мармазова. Треба зауважити, що багато молодіжних проблем вирішуються завдяки допомозі й підтримці першого секретаря обкому Компартії України, а тому виникли справедливі обурення з боку Л. І. Підви́соцького.

Тривожить і сам тон листа, у якому чимало злості, безпідставних нападів. Тому нам близькі роздуми членів бригади А. Д. Скичка.

ЗАБРАЛИ якихось декілька (десь біля десяти) десятин, які годували сім'ю, і в бабці Сергія Голоднюка. Бог з ними, десятинами, добре, що хоч самі в живих залишилися, рід продовжила ця сім'я. Хоч до землі тут ставляться особливо. До всякої — і колгоспної, і своїх присадибних «соток». Шану до землі мають — це збереглося в крові, яка, відчувши нові політики, заграла в Сергієві тілі.

Просив землю. Довго просив. Не давали. Сьогодні теж не кожному дадуть. Е, що там дадуть, навіть не віддадуть. Живучий, ой живучий стереотип — «навіщо вона тобі, що зробиш сам, пропаде, от гуртом...». Гуртом наробили продуктів — їсти майже нічого.

Сергій Голоднюк, чоловік молодий, хоч у своєму десь тридцятилітнім з хвостиком житті бачив усяке, але такої впертості, що тримала землю від людей, не бачив. Добре хоч, що в Добровеличківському районі в останні часи розумніше почали керівники всіх рангів до потреб людей ставитися. І, о, диво, майже тридцять гектарів землі отримав Сергій у довільне спадкове володіння. Отримав — і людиною себе відчув у цій землі. Що не кажіть — хазяїн.

А земля в нього, люди добрі, — «не земля, а господній дар», — скаже чоловік. Чорнозем. Той, який свого часу німці до себе вивозили. Дихни — і добро на ній вродить.

Поїхали на поле. Велике воно і гарне, до

стау тягнеться. Буде по ньому диркотіти комбайн — недавно нову «Ниву» купив, трактор на думці. Буде тут родити все — від соняшника, пшениці — до помідорів, трускалок. Сергій чоловік розумний — не за хороші очі п'ятірки отримував, навчаючись у сільгоспінституті.

Овочеву продукцію вирощуватиме хазяїн як допоміжну. Основні культури — зернові. Ні, не тому, що вони «вигідні». Невигідних просто-напросто не існує. Чергуватиме.

Як працюватиме? Важко. Знає, що скуштує солоного поту, що рукам відпочинку не буде. Та це все, не образиться за простоту, дурниці. Насолода пануватиме — своє, своя земля, що вродить, з того й житиме сім'я Голоднюків.

Жінка знала, що рано чи пізно, а Сергій, оббиваючи пороги кабінетів, доб'ється свого, тож вістку, що 27,9 гектара землі стали спадковою власністю, сприйняла стримано, без особливого ентузіазму. Знає

жінка й інше — не розраховує її чоловік на найману працю — все робитимуть сім'єю, родиною.

Можливі, звичайно, і перші якісь неадачі. В такому випадку Сергій не думає, що працівники колгоспу «Дружба», які не зразу задоволялися проханнями кіншнього хазяїна, насміхатимуться, тикаючи пальцями. Хоча й на допомогу надії великої не покладає — знав, просячи землю, який крок робить.

Зробив. Відступати ні

куди. Стоїть на отій своїй землі і дивиться; певно мізкує — як приживатиметься до неї. Коли ж заговорив — то зовсім про інше:

— Дивіться, хлопці, — показав на тіні, що від пологого сонця падали на його землю, — знаєте, що вони мені нагадують — та це ж тіні минулого, оті, які падали на землю, затуляли її від хазяїна.

Нагнувся, щось там чи побачив, чи що. Ось колупнув пальцем ще мерзлувату землю, посміхнувся. А ми його

знямок. Ми виходили з Добровеличківського району до райкому комсомолу, де з Сергієм нас познайомили. Другий секретар Олег Мовчан, от і сфотографували хазяїна. Про це можна б і не писати, коли б не розмова, яка відбулася між двома добровеличківцями. Сергій змовляв другого секретаря райкому комсомолу стати сусідом по... землі. Межу проорють. Земелька по той бік посадки теж сама. Господарством обживуться. Хазяїнуватимуть.

ХАЗЯЇН

Це слово раніше ми рідко промовляли. Якимось чином не так сприймалося. Замовністю від нього несло. Отою, яку ми майже викоренили по селах, яку так щедро вигрибали разом з останньою зерниною в коморі і останньою людиною на хуторі колективізації.

фотоапаратом — клац, клац...

— Що ви, хлопці, — він до нас, — от приїдемо влітку, візьмемо помідорів, сала, підемо до стау, я спочину, а зараз і поговоримо, — мріяв Сергій. — Тоді й фотографуватимете.

Через хвилину додав: «Знаєте, які помідори смачні? Пахучі. Їх і різати ножом гірше — ламати треба. Коли добрий помідор — він лемається, а всередині — аж біліє сніжок. Отакі мене будуть. Тоді й клацатимете...».

Що в нас знайшовся

Сергій так смачно розповідав, що комсомольський працівник і сам загорівся. Що не кажіть, а ідея непогана, варта уваги. Тим паче, що Сергій з Олегом довго товаришують, і єднає їх, крім цієї землі, ще одна — однопольська, афганська. Та була чужа. Ця ж для Сергія — своя. І він на ній — хазяїн!

Ю. ЯРОВИЙ,
В. ГРИБ (фото),
спеціаліст «Молоде-
го комунар».
Добровеличківський район.

ВЕЛИКА БІДА МАЛЕНЬКОЇ „КНОПОЧКИ“

ПО НЕВЕЛИКОМУ, прямокутної форми коридору, який, з одного боку, впирався у двері спортзалу, а з іншого — переходив у ще вузкий коридорчик, де розташувались такі ж невеликі кімнати лікувально-фізкультурного комплексу та швейної майстерні, повільно проходили хлопчики й дівчатка. Одні, добравшись до дерев'яних лав попід стінами, вмошували на них, інші оглядалися на нашу групу і з відвертою дитячою допитливістю розглядали незнайомих людей, а ще якась маленька дівчинка, дивно помахуючи головою, маятиком ходила туди-сюди, туди-сюди, поки її не всадили на лавку. Тоді й вона, схилившись набік, як підбите пташеня, поглянула на чужих і на її обличчі з'явилось щось схоже на посмішку. До болю захотілось погладити дівча по голівці, сказати щось ласкаве — бо ж дитина, як раптом за спиною щось глухо вдарилось об підлогу. Оглянувшись, побачили зніяковілу дівчинку на колінах, яка ніяк не могла до-

Білгород-Дністровського дитячого будинку, де ця дитина виховувалась з одинадцятимісячного віку. «Кнопочка», — ласкаво називає його Лілія Петрівна Литвиненко, методист по охороні дитинства Знаменського міського відділу народної освіти, під чиєю безпосередньою опікою знаходяться діти-сироти, — ну ви тільки погляньте, яка «кнопочка».

Сашуня й справді як кнопочка. Незважаючи на те, що вже школяр, виглядає років на чотири — не росте хлопчина й край. Щось у нього там порушилось в організмі, його б лікувати, повозити по модних нині екстрасенсах та інститутах, однак мама з татом вирішили по-іншому. Тому й з'явився на світ папір, згідно з яким з 21 липня 1984 року Саша, ще вчора повноправний член родини Катаяну, став чужим для своїх батьків і обох старших братів. Мати й батько, аргументуючи тим, що вони хворіють (батько — інвалід І групи), відмовились від хлопчика і дали згоду на його всиновлення будь-якими людьми. Так і живе ця «кнопочка» — спочатку в дитбудинку, тепер — у школі-інтернаті. У звичайну школу не віддали, бо нинішні акселерати заговчують, а тут все-таки спокійніше, тихіше, та й у класі — 8—10 дітей, хіба порівняєш з тими класами у міських СШ чи ВШ, де дітей далеко за 30 і на перервах класна кімната перетворюється у справжнє поле бою.

— У вересні, — розповідає Лілія Петрівна, — коли в

батьки одержують на неї пенсію — її, до речі, не так давно збільшили. Коли ж у школі — гроші не платяться, бо держава бере дітей на повне матеріальне забезпечення.

— Можливо, — наголошували у розмові Ніна Борисівна і Ніна Іллівна, — деякі батьки просто не знають про існування нашої школи, так і поставили хрест на своїй дитині. То просимо їх не робити цього. Фізичне каліцтво не дає підстав прирікати сина чи дочку на напівлюдське існування. Везіть їх у школу.

Як яскравий приклад, тут згадують історію з дванадцятирічним Ігорем Курманом з Херсонщини. Рік тому, коли його привезли сюди, хлопець не вмів тримати ручки в руках. За роботу з ним взялася вчителька Ольга Михайлівна Твердола. Наполегливі індивідуальні заняття зробили своє — тепер Ігор і пише, і читає, і ходить до 5 класу. За один рік!

— Ми писали, — згадує Н. Б. Новіцька, — в облздороввідділі не тільки закріплених за нами областей, а багатьох інших. І дивиться, ось попросили нас списки дітей з Чернівецької, Херсонської, Миколаївської, Вінницької областей. І багато дітей уже є в нас звіттіля. Приїжджають батьки, дякують, кажуть, не знали, що такі школи є. До цього ніхто ніколи нічого не казав.

Звісно, дехто привозить, а дехто й забирає. Минулого літа, за рік до закінчення школи, забрали додому Надю С. Як не просила дівчинка, аби лишили тут, як не вмовляли матір педагога, та настояла на своєму. Мовляв, дома двоє менших, треба за ними дивитись (мати працює на фермі), буде ходити в сільську школу. А в селі тільки восьмичасовий, програму якої Надя пройшла ще в інтернаті. Щоб ходити в середню шко-

Уроки фізкультури для учнів цього інтернату — не просто один із предметів шкільного розкладу, а життєва необхідність. Тільки систематичні вправи допоможуть хоч трохи слухатись вражену хворобою руку чи ногу. На знімку: урок веде молодий інструктор ЛФК Любомир БАРАББА.

Доки хазяйка на уроках або лікувальних процедурах, ляльки терпляче її чекають. А коли прийде, можна й погратись у дочку-матері. Рідна мама так далеко...

Кіровограді проходив марафон «Наші діти», я брала з інтернату оцю «кнопочку» і ще двох сиріт — Олега Іванова та Сашу Дорошенку і їздила туди. За нами там, на марафоні, закріпили Інгульське рудоуправління. Їхні представники так тепло нас зустріли, забрали у свій автобус, повезли у відомчий садочок. А там — і танці для нас, і спів. Наші дітки змішались з їхніми, гуляють, сміються, не розбереш — де своє, де чуже. Дивись на них і серце захоплюється: чим оця дитина винна, що тільки й знає вона казенний дім, спить у казенному ліжку, що всяку чужу тютю норовить мамою назвати.

— Як не є, — продовжує розмову заступник директора з навчально-виховної роботи у молодших класах Ніна Борисівна Новіцька, — а до багатьох учнів інтернату батьки приїжджають — чи обоє, чи одна мама. І на канікули забирають, і по лікарнях різних возять, та й після закінчення школи є до кого прихилитись. А ці ж — саменкві. Може, знайдеться якась добра душа — всиновить, коли ж ні — так і микатимуться все життя. Хоча всі ми надіємось на краще. Що нашим випускникам пощастить, якимось усе владнається. Он у нас є хлопці й дівчата, котрі закінчили нашу школу, одружились, мають дітей. Одним словом, живуть як усі.

— Бачите, — не зовсім погоджується з Ніною Борисівною її колега — Ніна Іллівна Сокур, — батьки теж не всі однакові. Є такі, що їздять, і багато їх, але ж є й такі, що й дорогу до нас забули. Ось на недавні канікули кілька дівчат і хлопців — не сиріт, зауважте, — так і залишилися тут у школі. Не приїхали за ними з дому. Мабуть, знайшлися у рідних якісь причини, але ж як пояснити це дитині. Вона канікул виглядала як сонця, бо ж удома мама чи тато, у багатьох — братики й сестрички, а її по суті покинули. Хіба можна спокійно дивитися на дитячі слези, коли всі роз'їхались, а Оксана Тузкова залишилась. Хоч і мама десь у Миколаївській області живе...

ТУТ доречно нагадати, що Знаменська спецшкола-інтернат розрахована на дітей, які мешкають у нашій області і двох сусідніх — Полтавській та Черкаській. Разом у ній — 197 учнів. Але за списками, які надійшли з облздороввідділів усіх трьох областей, дітей з такими захворюваннями набагато більше. Не хочуть батьки віддавати їх до школи. Хто не може розлучитись з єдиною дитиною, а хто, як це не гірко говорити, з корисливих міркувань: коли дитина знаходиться вдома,

Ось він, загальний улюбленець — першокласник Саша КАТАЙНУ, від якого через рік після народження відмовилися батьки: у своїй родині «кнопочка» виявився зайвим...

лу, треба їздити автобусом за кільканадцять кілометрів — дівчину, звісно, туди ніхто не пускає. Так і сидить Надя вдома (тільки жалісні листи пише в інтернат), так і сидітиме. Може, знайдуть десь підсобну роботу. Жаль дівчину. 11 класів закінчила на «відмінно». Ще 6 рік, і зовсім би інша доля її чекала...

Про що можна ще написати у цій коротенькій розповіді? Що харчують там дітей чудово, п'ять разів на день (з усіма потрібними калоріями і вітамінами — це в наш час, коли з магазинів наче ураганом все винесло), що займаються з ними прекрасні вчителі і вихователі, що їх в інтернаті не тільки вчать, а й лікують і оздоровлюють (у школі цілий штат медпрацівників і чимало різноманітної апаратури для всіляких процедур), що є третє, п'яте, десяте... Що їм тут, одним словом, добре... Можна було б так написати, якби не бачити очей Саші Дорошенки, котрий, зустрівши у коридорі Лілію Петрівну, аж кинувся до неї: «Добрий день». А коли вона обняла його за плечі, невисокого, худенького, у провислих спортивних штанах, і щось сказала, нахилившись, він наче аж підріс, радісно засміявся. Зате, коли ми пішли далі, якими очима дивився він нам услід, якими очима! Ох, якби бачили ті очі матері, котрі уже схилились над папером, аби написати одну-єдину фразу, що стане вироком для власної дитини, що зробить її, в таких муках народжену, повною сиротою.

Ці діти, скривджені долею, дуже добрі душою, — сказала нам одна з вихователок. — Вони ніколи не образять одне одного, бо змалку знають, що таке біль фізичний, а підіриси — дізнаються ще й про моральний. Подивіться, скільки кривди навкруг, скільки неправди...

Усе суспільство зараз скалічене: брехнею, ненавистю, підлістю. Навіть рідну людину стараємось, часом, вдарити найбільючіше. А звідси — всі наші біди...

О. ПИЛИПЕНКО.
Фото В. ВІТОХІНА.

М. Знаменка.

ВІТРИЛА

В ЖИТТЯ — БЕЗ ТРІЙОК

Недавно я побував у Солгутівській середній школі. Дружно і весело живуть тут старшокласники. Майже місяць вони допомагали місцевому колгоспу «Росія». Кожного дня школярі збирали 20—25 тонн цукрових буряків. Стосунки школи і колгоспу міцні. Влітку діяв табір праці і відпочинку. А в ньому три бригади — тваринницька, польова, механізаторська. Учні виростили непоганий урожай овочів, за що були нагороджені туристичною путівкою в Закарпаття.

Уже зараз йде формування учнівських бригад на наступне літо. Бажаючих дуже багато.

Старшокласники вже сьогодні готують себе до вибору майбутньої професії. Віктор Русавський, відмінний спортсмен, значкіст ГПО, наприклад, збирається вступати в Кіровоградський інститут механізації сільського господарства, щоб потім повернутися в рідний колгосп. Віктор дуже любить техніку, не раз улі-

ку працював помічником механізатора. Наталя Сирота і Алла Матейшина гарні вожаті, тож вони мріють стати педагогами. Олег Мельник, Іван Слободяник збираються залишитися в своєму селі і працювати механізаторами.

Одинадцятий клас зобов'язався здати екзамен з мінімальною кількістю трійок.

М. ПОПОВ.

с. Солгутове,
Гайворонський район.

РЕЗОНАНС

ЧЕРГОВА СВИТКА

У «Молодому комунарі» за 12 січня говориться про лист начальнича обласного управління народної освіти на адресу завідуючих міськими, районними відділами народної освіти та директорів профтехучилищ, про ставлення до деполітизації.

Дехто з тих, кого я дуже поважаю, вважає, що це розпорядження з власноручним підписом Бориса Павловича Хижняка не є правомочним, бо, мовляв, відома шоста стаття як союзної Конституції, так і республіканської — відмінні.

Не варто тут згадувати роль бюрократичних структур у зганьбленні святих ідей комуністичного руху, про це ще в свій час попереджував А. Луначарський. Але згідно з логікою, не було б нічого дивного, якби таке розпорядження видав не начальник управління народної освіти Кіровоградщини, а перший секретар обкому Компартії України на адресу членів КПУ, які в своїй більшості обіймають посаду керівників освіти.

Виникає запитання: чи було спроможне управління народної освіти підготувати самостійний документ із свіжим диханням готовності до прогресу, утвердження громадянського миру, злагоди у вихованні молодого покоління на високих засадах відродження національної школи, впровадження гуманізму і високої духовності у навчально-виховний процес з урахуванням дійсної ситуації в школах нашої області.

Рішення показало, що компілятори відкидають прогресивну життєву думку про неадекватність надмірного захоплення політизацією навчального процесу. Це склалося у часи уславлення вождів та нашого щасливого дитинства. У листі, як мені здається, мається на увазі обмежувати нашу молодь від політики, від пробудження в ній активності до суспільного життя, шляхом наголошення на змісті діяльності піонерських і комсомольських організацій, які й так загнічені рамками малесеньких структур. Тут доречно дати посилання на статтю професора із Кіровоградського педагогічного інституту А. Розенберга (див. у «МК» «Деполітизація чи переполітизація»), який дав цінні, науково обгрунтовані поради для перебудови школи та намітив шляхи подолання застою у шкільній комсомолії, а саме: змінити статус комсомолу як дійсно молодіжної організації, розширити її права, зміцнити засади самостійності, вивести її з-під опіки. Проте вельмишановний доктор педагогічних наук не осмілювся заявити про недоцільність опіки і над творчою працею вчителя.

Бюрократичне управління з його настановами неспроможне виконати мудрий ленінський заповіт: поставити роботу вчителя, як основного сівача духовного формування молоді, на належну висоту.

Думаю, слід створити колегію із кращих учителів області для координації навчально-виховного процесу в навчальних закладах Кіровоградщини.

А. ГАНДРАБУРОВ,
педагог.

с. Могутне,
Кіровоградський район.

ХИЖНЯК ЗРОБИВ ПРАВИЛЬНО

У газеті «Молодий комунар» № 2 від 12 січня 1991 року надруковано статтю «Постанову обговорити!» Автор статті пропонував направити редакції відгуки й працюю заступником директора по навчально-вихов-

Школа на кістках предків?

До вас звертається уродженець с. Цибулеве, який тимчасово проживає в Івано-Франківській області, учитель історії Сергій Орел. Як відомо, у селі Цибулеве планується будівництво нової середньої школи, що, звичайно ж, схвалюється жителями та батьками учнів села. Це чудово. Разом з тим ця радість потьмарюється, коли довідуєшся, що майбутня школа має будуватися на тому місці, де стояла козацька Церква Святої Покрови.

Миргородський полк (полковник Д. Апостол) разом з гетьманом Мазепою перейшли на бік Карла XII перед Полтавською битвою. Козаки намагалися добитися поразки Петра I у знак того, що той всяк намагався задушити вольності Запорізької Січі та гетьманської України. Наслідки цієї битви відомі. Козаки Миргородського полку пішли далі на південь з метою заселення цього краю. У долині р. Інгулець було засноване козацьке городище, де поселилася орда із козацьких сотень, яка носила назву Цибулівська сотня. (Певно, походить від назви річки Цибуляк, що в Полтавській області). Городище, а потім містечко мало свої укріплення. Була тут збудована і церква, але, напевно, вона була не дуже зручна і тому в 1743 р. в с. Цибулів козаками була збудована нова дерев'яна церква. Козаками Цибулівської сотні були засновані пізніше такі населені пункти на Кіровоградщині: Лелеківка, Плетений Ташлик, Архангельськ (пізніше Новозархангельськ, Христофорівка, ін.). Землі Цибулівської сотні, як військово-адміністративної одиниці, простяглися від Чорного лісу (р. Інгулець, Чутівський

та Мотронівський ліси), до річки Синюхи. В період Колішани село Цибулів — один із центрів формування гайдамацьких загонів. Козак Мамай безпосередньо зв'язаний з життям та боротьбою, яку вела Цибулівська сотня. У 1768 р. козаки Цибулівської сотні своїми гарматами не дали змоги татарським загонам Девлет-Гірея захопити фортецю Святої Єлисавети. Вся історія Цибулівської сотні та села Цибулево (Цибулів) мала як і слави, так і трагічні сторінки.

Під кінець XIX ст. у селі Цибулеве було дві церкви — Церква Святого Миколая та Церква Святої Покрови. Але XX століття, зокрема післяреволюційний період у нашій країні, характеризується як початок утвердження більшовицької диктатури та тоталітарного режиму, здійснення на практиці воєнничого атеїзму. Скільки сотень жителів села було задушено голодомором та репресовано ще з'ясується. Відомо лише, що у 1930 р. в селі Цибулеве було «розкуркулено» та вивезено у Сибір 60 родин. Це приблизно 350—400 душ. Не обминула хвиля наруги та вандалізму і наші християнські церкви. Церква святого Миколая була спочатку пограбована, а потім закрита у 30-х роках. Потім у 1941 р. вона знову відновила свою діяльність. У 1958 р. ця церква при допомозі сільських активістів була вдруге пограбована та перероблена у будинок культури. А в 1977 році, у зв'язку з відкриттям нового Будинку культури, споруда Миколаївської церкви була замкнена. В 1984 р. без рішення сільської Ради та згоди жителів села ця споруда по-варварськи була

знищена не без допомоги колишнього голови сільради А. Єфремова.

Церква святої Покрови не припиняла своєї діяльності до 1965 року. Але 1965 р., коли йшла нова хвиля воєнничого атеїзму, церква святої Покрови була через декілька років знищена (голова сільської Ради В. Мокровусов).

Ось такі акти вандалізму були здійснені у селі Цибулево. Так «віддячили» нащадки своїм предкам-козакам Цибулівської сотні Миргородського полку. Ради справедливості треба сказати, що проти закриття колишніх церков у селі Цибулеве активно виступали жителі села. Це переважно були люди похилого та середнього віку. А молоді, здебільшого, сприяли пограбуванню та закриттю храмів.

Жителі села встановлювали цілодобове чергування біля культових споруд. Але шляхом підступу та обману замки на церквах були зірвані. Церковна атрибутика, яка мала колосальну ціну навіть по старих розцінках, була вивезена у районний центр. Коли здійснювалося варварське руйнування Церкви святої Покрови, то багато жителів села намагалися чинити навіть фізичну протидію, щоб запобігти цьому вандалізму. А коли було руйнування Церкви Святого Миколая, то протидії з боку місцевих жителів не було. Зверталися лише деякі громадяни до колишнього голови сільської Ради А. Єфремова, щоб або використати її як спортивний зал для молоді, або зберегти її як пам'ятку для села з надією, що в майбутньому придуть інші ча-

си і тут люди зможуть відправити свої духовні та релігійні потреби. Такими громадянами були А. Головатенко, І. Тюпа, Я. Помазан. Але ці благання вже не змогли зупинити бюрократичного депотизму.

У 1953—1954 рр. будувалась шосейна дорога Київ—Донецьк. Вона пройшла через одне із сільських кладовищ. Майже гектар землі з прахом наших предків було вирізано бульдозером, розгнано по селу, чи вивезено за його межі. В 1969 р. силами місцевого колгоспу на місці іншого кладовища були побудовані силосні ями та стадіон.

Чи не занадто багато ми дозволяємо собі глумитися над нашою історією та пам'яттю? Чи не досить уже нам оскверняти померлих, що з давніх-давен є великим злочином та гріхом перед людьми і Богом? І ось ця вже відома, спланована акція по будівництву школи в районі місця, де стояла Церква Святої Покрови — не що інше, як чергова наруга над нашою історією. Яку пам'ять ми залишимо своїм нащадкам? Прийде час — і, можливо, розпочнеться будівництво християнської церкви. А поки що ці місця потрібно зберегти, упорядкувати їх, не порушувати спокої праху тих людей, які там поховані. Тим паче, що в селі Цибулеве є дуже багато зручних місць, де можна побудувати навіть дуже велику школу. Я закликаю до виваженості дирекцію школи, правління колгоспу та виконком сільської Ради, народного депутата УРСР О. Г. Тарасенка, який відповідальний за будівництво школи.

Сергій ОРЕЛ.

Знам'янський район.

Микола ВІНГРАНОВСЬКИЙ

Блакитно на душі... забув, коли мовчав. Вже гасли пальці, билася дорога, А тут тобі і нате: молочай При березі, в камінні, на порогах... Кричало серце літака за ним! А там, внизу, вода свій берег мила, І весни починалися із зим, І ти неподалеченьку ходила. Де не повернешся — кругом у світі ти... Душі світання, сутінку печалі, Нема в тобі ні зрад, ні марноти, Ти вся, як є. Ти вся, як будеш далі Люблю тебе. Ми думаєм одне. За білим чорне, поза ним червоне. Не вітер тишею, а тиша вітром дме, І тане мак, а червонім чорне тоне...

УЛЮБЛЕНА АРТИСТКА

На знімку: заслужена артистка РРФСР Тетяна ДОГІЛЕВА у спектаклі «Наш Денамерон» Фото В. ЯЦИНИ. (Фотохроніка ТАРС).

ПРОЛІСОК СЕРЕД ЗИМИ

Віці Івченко лише дев'ять років. Нещодавно у видавництві «Веселка» вийшла її книжечка віршів і грудні і після...». Пропонуємо вашій увазі кілька творів юної поетеси. Якщо й ви пишете вірші, якщо й вам небайдуже таланту творчості, надсилайте свої твори на адресу «Вітрила».

ЖУРАВЛІ

Летить по небу журавлиний клин — посланець із минулого століття. Де взявся він серед димів і сміття, мов сирота, у просині один? Старий вожак минає наш масив

У МОСКВІ

Поверталися під вечір до готелю. Розстеляли в нашій номері постелі. Грав оркестр у ресторані низини. Магістраль зітхала тяжко поблизу. Та із мамою на ліжечку тісним у два голоси співали ми пісні. Як дівчина йшла по воду у садок, їхав-їхав козаченько за місток. Чумакам світили вікна у імлі, вклонялася тополя до землі... Гой оркестр усе ще грав мені у сні, та звучали в серці мамині пісні. Злилася калина у полі,

Припев: Приходит Новый год, приходит Новый год, приходит Новый год, и меньше станет зл.

Лак для волос! Шампунь! Сиральний порошок! Чихара мешок на лето для варенья? Э тот несмешной предпраздничный стишок?

Припев: Иль сахара мешок! Иль сахара мешок! Иль сахара мешок! И тот вот стишок!

Меня ты родила себе же в наказание: со мной еще трудней таянут житейский воз до самых-самых звезд! Но что нам расстаться! Пегасиха моя в венке колющих роз.

Припев: До самых-самых звезд.

Деполітизація — це не аполітичність

Відбувся засідання постійної комісії в питанні народної освіти, науки, культури і спорту обласної

Ради народних депутатів, на якому серед інших розглядали питання про організацію навчально-виховного процесу в умовах багатопартійності. З коротким вступним словом виступив голова комісії, народний депутат УРСР В. Є. Панченко.

Він, зокрема, згадав відомий лист з підписом завідуючого обласним управлінням народної освіти Б. П. Хижняка, в якому педагогам області рекомендувалося керуватися постановою ЦК КПУ «Про Тези ЦК КПУ про ставлення до деполітизації народної освіти та роботу партійних організацій навчальних закладів в умовах багатопартійності». Володимир Євгенович, проаналізувавши постанову, наголосив, що це партійний документ, він не є документом безпосередньої дії і ми сьогодні, в умовах реальної багатопартійності мусимо чітко розрізняти партійні

організації, розширити її права, зміцнити засади самостійності, вивести її з-під опіки. Проте вельмишановний доктор педагогічних наук не осмілювався заявити про недоцільність опіки і над творчою працею вчителя.

Бюрократичне управління з його настановами неспроможне виконати мудрий ленінський заповіт: поставити роботу вчителя, як основного сіва духовного формування молоді, на належну висоту.

Думаю, слід створити колегію із кращих учителів області для координації навчально-виховного процесу в навчальних закладах школах Кіровоградщини.

А. ГАНДРАБУРОВ,
педагог.

с. Могутиє,
Кіровоградський район.

ХИЖНЯК ЗРОБИВ ПРАВИЛЬНО

У газеті «Молодий комунар» № 2 від 12 січня 1991 року надруковано статтю «Постанову обговорити!». Автор статті пропонував направити редакції відгук. Я працюю заступником директора по навчально-виховній роботі в профтехучилищі № 18 і хотів би висловити своє ставлення до деполітизації навчальних закладів, хоч думаю, що редакція його не надрукує, так як у мене різні з автором думки.

Останнім часом у пресі з'являються статті різних авторів про деполітизацію навчальних закладів, зокрема шкіл і ПТУ, що є, на мою думку, абсурдом. Деполітизувати школу неможливо. Як можна відгородити дітей від того, що відбувається в суспільстві, чим воно живе і як розвивається?

І піонерська, і комсомольська організації завжди виховували і виховують дітей на найгуманніших людських принципах. Комсомол завжди був на самих відповідальних ділянках боротьби за побудову соціалізму, прогрес і краще життя людей.

Я повністю підтримую постанову ЦК Компартії України «Про тези ЦК Компартії України про ставлення до деполітизації народної освіти та роботу партійних організацій навчальних закладів в умовах багатопартійності», яка дає орієнтир на оновлення роботи дитячих громадських організацій шкіл і ПТУ в сучасних умовах. Вважаю, що лист, направлений начальником управління народної освіти тов. Хижняком з цього питання в навчальні заклади, своєчасний. Він націлює педагогічні колективи на вирішення виховних завдань, що стоять перед ними в період перебудови і чітко сформовані в постанові ЦК Компартії України.

В. БУРЛАКА.

м. Кіровоград.

ПРОЛІСОК СЕРЕД ЗИМИ

Віці Івченко лише дев'ять років. Нещодавно у видавництві «Веселка» вийшла її книжечка віршів «У грудні і після...». Пропонуємо вашій увазі кілька творів юної поетеси. Якщо й ви пишете вірші, якщо й вам небайдужа таїна творчості, надсилайте свої твори на адресу «Вісник».

ЖУРАВЛІ

Летить по небу журавлиний клин —
посланець із минулого століття.
Де взявся він серед димів і сміття,
мов сирота, у просині один?
Старий вояк минає наш масив

і повертає в бік Пущі-Водиці...
Невже не знає бідашна птиця,
що там реактор трави оросив?

і ми злітаєм, мовби журавлі,
хоч вже давно відбилися від клину,
безсилі врятувати Батьківщину —
найкрасивішу часточку землі.

У МОСКВІ

Поверталися під вечір до готелю.
Розстеляли в нашій номері постіль.
Грав оркестр у ресторані нанизу.
Магістраль зітхала тяжко поблизу.
Та із мамою на ліжечку тіснім
у два голоси співали ми пісні.
Як дівчина йшла по воду у садок,
їхав-їхав козаченько за місток.

Чумакам світили вікна у імлі,
вклонялася тополя до землі...
Той оркестр усе ще грав мені у сні,
та звучали в серці мамині пісні.
хилилася калина у полі,
і журилась Україна без долі.

МАМОЧКЕ К НОВОМУ ГОДУ ЛОШАДИ

Любимая моя заезженная лошадь!
(Ты так сама себя однажды назвала).
Приходит Новый год
Надеюсь, что хорошии
что будет в нем добро
и меньше станет зла.

Припев: Приходит Новый год,
приходит Новый год,
приходит Новый год,
и меньше станет зла.

Что подарить тебе? Не знаю, к сожаленью!
Лек для волос! Шампунь?
С ирландий порошкі?
Сахара мешок на лето для варенья?
Этот несмешной
предпраздничный стишок?

Припев: Иль сахара мешок!
Иль сахара мешок!
Иль сахара мешок!
И этот вот стишок!

Меня ты родила себе же в наказание:
со мной еще трудней тянуть житейский воз
до самых-самых звезд!
Но что нам расстаться!
Пегасиха моя в венке колючих роз.

Припев: До самых-самых звезд,
до самых-самых звезд,
до самых-самых звезд,
в венке колючих роз.

ОБСУЖДЕНИЕ

Сегодня в классе было обсуждение:
к кому приходят папы в день рождения
и в руки нам суют пакет огромный,
чтоб целый год жить в трубке телефонной.
Пусть на портретах папины улыбки,
а я хочу аквариум и рыбки.
А я хочу кататься с ним на лыжах
и папу знать, как дедушку, поближе.
Сидела я и думала печально:
все говорят, что папа мой — начальник,
что он со всеми добрый на работе,
но любит не меня — чужую тетю.
Его лицо — как за окном трамвая.
Он постепенно папу забываю.
Он для меня уже почти прохажив,
хоть, говорят, я на него похожа.
А у меня сестра выходит замуж.
А у меня болеет часто мама.
А я расту, как сизовый асфальт травинка.
Ах, папа-папа! Я — твоя кровинка.
Таких травинок много под ногами,
и потому мы льнем поближе к маме.

Деполітизація — це не аполітичність

Відбувся засідання постійної комісії з питань народної освіти, науки, культури і спорту обласної Ради народних депутатів, на якому сесія розглянула питання про організацію навчально-виховного процесу в умовах багатопартійності. З коротким вступним словом виступив голова комісії, народний депутат УРСР В. Є. Панченко.

Він, зокрема, згадав відомий лист за підписом завідувачого обласним управлінням народної освіти Б. П. Хижняка, в якому педагогам області рекомендувалося керуватися постановою ЦК КПУ «Про Тези ЦК КПУ про ставлення до деполітизації народної освіти та роботу партійних організацій навчальних закладів в умовах багатопартійності». Володимир Євгенович, проаналізувавши постанову, наголосив, що це партійний документ, він не є документом безпосередньої дії і ми сьогодні, в умовах реальної багатопартійності мусимо чітко розрізняти партійні і державні документи. Голова комісії відзначив, що сьогоднішня школа ніяк не позбудеться ідеологічних догм, що й далі вона виховує людину з чорнобілим мисленням.

У ході дискусії викристалізовувалося саме поняття «деполітизація школи». Багато хто справедливо вважає, що школа не може існувати поза політикою. Думки подеколи були полярними. Наприклад, що в школі не повинно бути структур політичних організацій. Державна концепція загальноосвітньої школи, яку процитувала І. М. Переденко, завідувача кабінетом обласного інституту вчителів, говорить про шкідливість ідеологізації навчального процесу.

Цікавими, аргументованими були виступи А. С. Бика, С. Г. Барабаш, С. Г. Мельничука (педінститут), завідувачого Новгородківським районним відділом народної освіти В. В. Топтуна.

Висловлювалися й думки про те, що з школи ні в якому випадку не можна вивести комсомольські й партійні організації. Член комісії, директор Кіровоградської середньої школи № 18 С. О. Чебанна назвала таку цифру: кожен четвертий учитель в області — комуніст.

На засіданні також виступили вчитель із Гайворонського району А. Б. Резник, секретар обкому комсомолу Л. Д. Єгеська, директор Комишуватської середньої школи Новоукраїнського району Н. А. Калініченко, директор Кіровоградської неповної середньої школи № 21 В. І. Каюков, голова обласної Ради піонерів Н. П. Жукова, голова постійної комісії з питань освіти, науки та впровадження Закону УРСР про мови міської Ради В. О. Поярков, методист по навчально-виховній роботі обласного інституту удосконалення вчителів Л. Г. Семезенко, завідувач обласним управлінням народної освіти Б. П. Хижняк.

Останнім, коли вже вичерпалися всі запитання і репліки, виступив директор Кіровоградської середньої школи № 32 В. Н. Дацький. Ніби ігноруючи попередню більшу як тригодинну розмову, він наголосив, що крім загальнолюдських цінностей школа має виховувати цінності соціалістичні, звинуватив В. Є. Панченка в нав'язуванні своїх поглядів на розвиток освіти, хоч голова комісії посилався на державні документи.

Було прийнято рішення, яким, зокрема, рекомендувалося педагогам області вести політичну роботу поза школою, обличком — відмінити лист-рішення Б. П. Хижняка, про який йшла мова вище, як такий, що протирічить законодавству. Вирішено пригрозити вчителів українських шкіл втрачати їх знання мови, у разі необхідності подавати відповідну допомогу.

С. БОНДАР.

Бесідуючи з трьома помічниками, Фумінорі напружено думав, хто ж з них найняв

убивцю. Наперекір бажанню трійки він залишив двері веранди відкритими, а Когу Кітані і Тавару посадив напроки, біля дерев'яної стіни. Це були прекрасні мішені. Ввійшла Куміко, вона принесла чай.
І раптом у тиші почувся свист. Тавара закричав, але залишився сидіти з виразом жаху на обличчі. Голка, зачепивши його вуха, вп'ялася в стіну. І перше, що почув Фумінорі, були слова маленької Куміко:
— Мистецтво ніндзя — досконале.

Куміко знайшли мертвою наступного ранку. Повільно, з ніжністю, на яку тільки був здатний старий Фумінорі, вінняв голку. Вона пройшла точно крізь серце.
Фумінорі сидів у саду і роздумував. Кога чи Кітані? Тавара вже відпадає. Ніндзя один раз промахнувся, але на другий раз цього не станеться. Тавару можна вважати вже мертвим...
І раптом він зрозумів.

«Мистецтво ніндзя — досконале», — сказала Куміко. І відкрила абияку.
Ніндзя не промахнувся. Ніндзя ніколи не промахується. Він попав саме туди, куди цілявся, а закривавлене вуха Тавари повинно було відвести підозру голови клану.
Куміко це одразу зрозуміла. І тому мусила померти.

Розкажіть, будь ласка, про людей-невидимок, про тих, які весь час ходять у чорному. Мова йде про японських шпигунів ніндзя. Зараз багато відеофільмів із їх участю.

ЖУКОВСЬКИЙ Руслан.

м. Мала Виска.

Ніндзя — члени існуючої на острові Хан-сю таємної общини, які з дитинства вчать мистецтва бути невидимими. Вироблені ними прийоми боротьби зберігаються в глибокій таємниці і передаються з покоління в покоління тільки всередині клану.

Пропонуємо вашій увазі уривок з оповідання У. Місіяма, в якому йдеться про мистецтво ніндзя.

У той момент, коли випущена з трубки кіудо голка вп'ялася в перенісся Гендзо Ісібасі, стало зрозуміло, що серед верхішнього гангстерського клану Той Фумінорі почалась кривава боротьба за владу.

Вбивство Ісібасі було вже другим і сталося точно так, як і перше, жертвою якого став п'ятдесятирічний Таро Сува, наймолодший у раді. Він був убитий в чудовому саду Той Фумінорі. Голка, направлена рукою, яка безперечно володіла кіудо, вразила жертву точно у скроню. Сува помер

на очах у п'ятьох асів клану.

Лежачи в постелі, Той Фумінорі дивився крізь напівопущені вії на струнку маленьку Куміко, яка принесла йому чай. Вона була його подругою вже кілька років, але й досі він не переставав милуватися її красою. Крім того, вона була дуже розумна. Скільки разів вона допомагала йому своїми порадами, коли здавалося все вже втрачено! Саме тому він хотів поговорити з нею про вбивство Суви і Ісібасі.

— Володарю, той, хто наймає ніндзя, має серйозний намір боротися до кінця — такий висновок зробила Куміко після того, як вислухала Фумінорі.

— Але якщо він рветься до влади, то чому не вбив одразу мене?

— Мабуть, боїться помсти ваших друзів чи конкуренції інших членів ради. Ця людина прагне знищити суперників і одночасно залякати нас, примусивши добровільно поступитися владою.

— У раді залишилось троє: Тавара, Кога і Кітані. Значить, один з них...

— Відпочиньте, володарю, — Куміко ніжно погладдила його по щоці. — І не хвилюйтеся від ніндзя. Це даремно.

— Наступне засідання ради буде проходити як звичайно.

Сторінка для учнів шкіл, ПТУ, технікумів, студентів та педагогів

«КОМСОМОЛ—ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНА»...

— **Я**КЕ ваше бачення проблем комсомолу і молодіжного руху взагалі?

— Комсомол втрачає своє політичне обличчя, йому треба серйозно допомагати. Кожна партія повинна турбуватися про молодь, щоб мати свою зміну. Останнім часом зроблені певні кроки до того, щоб комсомол відновив своє політичне реноме, і займався не лише соціальними проблемами. Комсомол є ідейним союзником КПРС. Стосунки між ними повинні будуватися на принципі рівноправності. Ми з комсомолом маємо бути рівними партнерами.

Інші молодіжні рухи я б не розглядав у відриві від партії. У деяких напрямків є майбутнє, у деяких — ні. СНУМ я вважаю націонал-шовіністичною організацією. Так думати мені дають підстави виступи їхніх керівників та деякі акції цієї організації.

Я за те, щоб для всіх молодіжних організацій були створені рівні умови для роботи, якщо вони, звичайно, працюють у рамках закону, не закликають до насилья, до націоналізму чи шовінізму.

— Як ви думаєте, чому новообрана міська (і не тільки) влада виявилась майже безсилою? Причини у якісному рівні депутатів чи це ознака системи?

— Думаю сталося так і через якісний рівень депутатів. Дехто прийшов у Ради на хвилі популізму, не підготовленим до вирішення соціально-економічних питань. Ради — не арена для політичних битв, вони повинні вирішувати проблеми людей. Думаю, слід дещо змінити структуру, надати Радам більше самостійності. Верховна Рада України прийняла хороший закон про самоврядування, тріба, щоб він швидше запрацював.

— Для сьогодення Рад дуже актуальним є питання молодіжної політики...

— Я розділяю позицію щодо молодіжної політики, зафіксовану у відповідній резолюції XXVIII з'їзду КПРС. Ми повинні допомогти молоді реалізувати їх інтереси. У цій справі важливу роль відіграє комітет у справах молоді. Такі комітети треба підтримувати. Необхідно вести роз'яснювальну роботу серед керівників підприємств, організацій, бо вони не завжди враховують інтереси молоді.

Мене турбує низький моральний та культурний рівень молоді. Що сьогоднішній десятикласник чув хоршого про нашу історію? А негативні гасла завжди оглуляють. Молоді люди мало цікавляться театром, серйозною музикою. Місто потрясла звістка про вбивство жінки. Відомо, що це зробив 17-ти річний юнак. Я думаю, що людина, яка розуміється на мистецтві, ніколи такого не вчинить. Свідомість молоді отруїли відеопірати, які на цьому загрибають чималі гроші. Треба боротися за очищення атмосфери, в якій живе молодь. Звичайно, не пропоную хлопцям та дівчатам одягти рожеві окуляри. Молодь не вбережеш від тіней життя. Але вона повинна у цьому орієнтуватися. Тут має бути і роль батьків, і школи, і депутатів.

— Ви чи не єдиний з партійного апарату нашої області кілька років тому зважились на публічні дискусії з політичними опонентами. Як оцінюєте сьогодні свої виступи, скажімо, дворічної давності?

— Я ніколи не міняв своїх переконань. Мої погляди завжди базувалися на загальнолюдських цінностях. Я завжди поважав людину, професійність, культуру. Це все, мабуть, і допомогло мені бути на вістрі часу. Я не відмовляюсь від своїх слів — я був завжди чесним. Те, що эле й погане я називав злим і поганим, і навпаки. І ніколи не

НА ЗАПИТАННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА
ВІДПОВІДАЄ ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР МІСЬКОМУ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ В. Д. МІШУРА

боявся цього. Але я ніколи ні на кого не тиснув.

— Чи не зустрічали ви протидії з боку своїх колег?

— 99 процентів тих людей, з якими я працював, — чесні, віддані своїй справі. Звичайно, іноді несо- лодко було. За свої переконання треба боротись.

— Як, на ваш погляд, найважливіші ознаки правової держави?

— Перш за все забезпечення прав людини, захист її гідності. За- безпечення всіх прав і свобод, які закладені в Декларації прав люди- ни, прийнятої ООН.

— Як ваше ставлення до КДБ?

— Я знаю багатьох людей, які працюють там. Можу сказати, що це люди, які чесно виконують свої обов'язки. Така організація повинна бути у кожній державі. Але потрібен Закон про КДБ. Наскільки мені відомо, такий документ про- робляється. КДБ повинен працювати в рамках правової держави, захищати інтереси громадян.

Репресії, які свого часу проводи- ло НКВД, я засуджую. Зараз усе робиться, щоб відновити історичну справедливість.

— У книзі П. Малькова «Записки коменданта Кремля» [видавництво «Молода гвардія» 1968 рік] є такий фрагмент: В. І. Ленін вранці, 1-го Травня, зустрічається з членами Політбюро. Вітає їх і докоряє, чо- му, мовляв, і досі стоїть пам'ятник на місці вбивства князя Сергія Олександровича. Пам'ятник було знано. Як би ви оцінили цей факт?

— Ленін дуже обережно ставив- ся до культури, пам'ятників архі- тектури, ін. Але він боровся проти експлуатації і проти всього того, що її уособлювало. Я думаю, що про цей факт не слід говорити од- нозначно. Не можна все абсолют- но з минулого тягнути у майбутнє. Є хороші речі, а є реакційні. Тут потрібен не стільки класовий,

скільки загальнолюдський підхід. Я розумію Леніна в цій ситуації. Ленін любив людей, а Сталін любив ідею. До казарменного соціалізму, який був побудований потім, кому- ністична ідеологія не має ніякого відношення.

— Новомиргородська районна газета влітку опублікувала лист голови однієї із сілград, який пря- мим текстом закликав зустрічати галичан, які тоді проїжджали че- рез область на святкування 500-річ- чя Запорізької Січі, з автоматами. Не один працівник райкому КПУ підтримує такі наміри. У тому ж Новомиргороді справа дійшла ле- ве не до створення робітничих дружин для охорони пам'ятника Леніну. Що це таке, як не штучне розпалювання ворожнечі?

— Тут потрібно враховувати, що всі ці святкування, походи, ін. пла- нувалися як політичні акції. Це був камуфляж, під яким проводилась ідея дискредитації КПРС. Люди цього не сприймають. Для ба- гатох синьо-жовтий прапор — озна- ка націоналізму. Це треба врахо- вувати.

Я думаю, що слід відходити від протистояння. Необхідно налаго- дити демократичну згоду серед учасників політичного процесу.

— У своєму інтерв'ю «Кірово- градським новинам» ви сказали, що вірите у комунізм. Ця фраза у багатьох викликала здивування. Що саме ви мали на увазі?

— Я вірю в те, що можна побу- дувати суспільство вільної думки у вільній країні, правове суспільство соціальної справедливості. А все це і є комуністична ідеологія. Ці ідеї йдуть ще з часів Ісуса Христа. Твердо знаю, що світ розвивається під знаком боротьби за соціально справедливе суспільство. І вірю, що його можна досягти.

Інтерв'ю взяла
С. БОНДАР.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

Добридень, дорогі читачі. «Поштова скринька» шле вам привіт від ще не знайомих друзів. Сьогодні ми майже розучилися спілкува- тись, а це так цікаво — отримувати листи і писати їх, висловлювати свої мрії, сподівання, роздуми. Як свідчить редакційна пошта, бага- то хто з вас бажає нових знайомств. Тож при- готуйтеся вибирати. Адреси, які ми сьогодні друкуємо, — адреси ровесників. Всім по 14 років. Вчатсья, люблять читати, слухати музи- ку, цікавляться кіно і відео. Для економії га- зетної площі ми не розповідаємо про кожно- го автора зокрема. Поговоріть самі.

317320, м. Новоукраїнка, вул. Тімірязєва, 7, Болтян Наталі.

317016, Світловодський район, с. Федорки, вул. Шевченка, 2, Скоренцовій Вікторії.

317000, Світловодськ, вул. Комарова, 63, Обертюк Наталі.

317900, м. Олександрія, вул. Маршала Ри- балка, 20, кв. 3, Чумаченко Світлані.

317502, Добровеличківський район, с. Крас- на Поляна, вул. Радгоспна, 9, кв. 6, Скобеле- вій Світлані.

317502, Добровеличківський район, с. Крас- на Поляна, вул. Радгоспна, 10, кв. 7, Мінченко Аллі.

317336, Новоукраїнський район, р/п «Більшо- вик», від. імені Кірова, Марунак Світлані.

317510, смт Добровеличківка, вул. Леніна, 3, Врадій Наталі.

317510, смт Добровеличківка, вул. Крупської, 129, Осипенко Яні.

317410, м. Новомиргород, вул. Комсомоль- ська, 13, Мазур Світлані.

317410, м. Новомиргород, вул. Комсомоль- ська, 5, Петрову Сергію.

Всього найкращого! Пишіть листи, дружить, спілкуйтеся.

Ваша «Поштова скринька».

ГРЕКИ В ЄЛИСАВЕТГРАДІ

УРИВОК З ІСТОРІЇ КОЛОНІЗАЦІЇ 1754 — 1777

(Продовження.
Початок у №№ 4, 5).

В 1765 році, коли будівництво підходило вже до завершення, преосвященний Герасій дозволив ієромонаху Папазову здійснювати у новому храмі службу, яка не потребувала освяченого престолу, а 25 вересня 1766 року дав благословення освятити середній престол у ім'я Володимирської Божої Матері; боковий вітар не було закінчено ще і в цей час. До речі, в паперах грецької церкви збереглась угода з мешканцем слободи Злиники Олексієм Гур'євим, який зобов'язався нарубати в державному Чорному лісі 600 дерев за 27 карбованців. Ієромонах Папазову прослужив рік в неосвяченому храмі і залишив місце по хворобі, — напевне від старості, тож грекам довелося шукати нового священика, а знайти доброго священнослужителя-грека було не легко. Тут заслуговує на увагу один документ, позначений 9-м числом січня 1766 року, в якому викладено умови вихідця з Константинополя ієромонаха Феона з Єфимом Темелієм та грецьким братством при фортеці Святої Єлисавети. Документ змальовує нам церковно-громадські порядки та звичай суспільства. Феона зобов'язується, отримавши посвячення та заручившись затвердженням єпархіального начальства, священствувати в грецькій церкві шість років, одержувати на утримання 1 1/2 частини церковних прибутків, а 2 частини здає ктитору «для всяких потребностей»; на утримання інших членів кліру йшла, напевне, половина частка.

З невідомих обставин Феона не отримав парафії і остання дісталась Відаліду, який вийшов з-за кордону. Але проживши всього кілька місяців при фортеці, Відалід цей, скупивши по вітчизні, таємно втік при допомозі солдата у відставці, за що того було покарано канчуками.

Тоді греки уклали тимчасову домовленість з утікачем «от уникатского гонения» з польського містечка Медведівки священником Опанасом Борисовим, до того, як знайдеться священик-грек. Умову укладено на три роки, по 40 карбованців за рік, які виплачувались по третині (напевне, через кожні 4 місяці — П. К.). Священик зобов'язувався брати за обряди «по силе указа Его Преосвященства», без здрисства; зобов'язувався доставляти за власний рахунок проскури для звичайних літургій, на сорокоусті ж сам замовник повинен був витрачатися на проскури, вино, свічки та ладан. Таку умову було укладено греками з Борисовим. Але єпископ Герасій не затвердив

його на парафію і на підставі указів Синоду наказав відправити як утікача на колишню парафію, а грекам запропонував пошукати собі іншого пастиря. Але як би там не було, короткий час Борисов служив таки в грецькому храмі; служили також і священики російських храмів при єлисаветинській фортеці, а греки все не могли знайти собі постійного священика.

До речі, в архіві грецької церкви збереглось ще одне свідоцтво про православного священика, який утік від переслідувань з польських володінь (прохання про місце священика Іоана Дитанського). Воно надруковане в «Херсонских Епархиальных Ведомостях» № 15 за 1883 рік.

До цього часу, коли духовне стадо єлисаветградських греків зосталося без пастиря, належить один епізод, який становить особливий інтерес. На початку 1769 року єлисаветградська провінція зазнала нападу кримських татар під проводом хана Керім-Гірея. В числі багатьох поселень, які було спалено противником, така доля спіткала і велелюдне село Аджамку з церквою. Населення Аджамки розбіглося куди хто міг; священик же Василь Логовик з сім'єю оселився в невеликій від Аджамки фортеці Святої Єлисавети. Залишившись без парафії та засобів до існування, з сім'єю, він звернувся до старости грецької церкви Темелія з пропозицією дати йому притулок до травня місяця в церковному будинку. Темелій та греки прийняли Логовика і дали йому тимчасове житло в церковній хаті, яка служила приміщенням дячку, паломарю та сторожу. Проїшов травень місяць, а Логовик не покидав церковної квартири і не шукав іншого місця; з іншого боку, греки не встигли знайти іншого священика: так, за взаємною згодою, напевне, більш-менш мовчазною, священствування колишнього аджамського батюшки затяглося. Але одне не сподобалось йому у греків: це те, що всіма матеріальними справами церкви розпоряджались у них титари, а священик не тільки не мав доступу до них, а й служив найманцем. Протягнувши таким чином своє заступництво до осені, він зважився на громадсько-церковний переворот. У вересні місяці подає Логовик прохання єпископу Герасію про затвердження його, Логовика, на посаді священика грецької церкви та про дозвіл залишитись жити у церковному будинку. Чи була до подані прохання яка-небудь угода Логовика з греками, а якщо була, то яка саме — не відомо; напевне, що такої угоди не було: інакше невіщо б було просити у преосвященного

дозволу жити у церковному будинку? Як би там не було, єпископ Герасій висловив згоду на обидва пункти прохання Логовика. Заручившись архієпископським затвердженням на посаді та оселенням у церковному будинку, Логовик через місяць подає в Переяславську консисторію «доношення» наступного змісту: тих, хто був у греків священиком і потім утік, Відалід, «княтий всегда находился и ник какому тоя церкви церковному добру дела не имел, но они сами от себя вино, ладан, свечи, и просфироны отпускали, почему и свечи церковные, а не поповские в продажу отпускаются, также и ключ у себя сохранил». Логовик знає такий устрій незручним та суперечним російському церковному ладу; він пояснює свою думку таким чином: «1-е, просфироны они (греки) отпускают разве в праздничные и воскресные дни, а в рядовые хотя бы и желал священник литургисать, но просфор и других потребностей не отпускают; 2-е, через содержа-

ние ключов церковных у себе (у ктитора) часто бывають священнику в преподании треб прпятствия и остановки; 3-е, по таковому от них следуемому происхождению и по малому тамо (в Єлисаветграді) их числу дьячка при той церкви содержат не с чего, а он де... от них греков найму не требует (sic) и профироны с вином отпускает с своего кошту, также и дьячка на собственном пропитании содержат одолжается». Виходячи з вищевикладеного, Логовик просить: «не позволено ли будет от духовной консистории в оной греческой церкви свечки ему правителю (Логовик займав посаду керівника єлисаветградського духовного правління ще з того часу, коли служив у Аджамці. Документ за його підписом, з датою 1764 рік, дивись в «Записках Одесского общества Истории и Древностей», т. VI, ст. 602) в продажу производить, как де оные греки и угорворились было с священником Афанасием (Борисовым). (Ми бачили, що про це домовленості укладено не було), и

ключи церковные со-держат у себя...».

Слід гадати, Логовику добре були відомі ходи в переяславській консисторії, не дарма він займав посаду керівника; інакше важко пояснити при наявних умовах визначення консисторії, яке було накладено на його «доношение». Резолюція була така: «в согласие учиненного на просителевом доношении... Его Преосвященства определения о бытии при греческой прописанной церкви и о поступании так, как надлежит приходскому священнику по здешним порядкам за силу правил святых, отец, в коих изображено: души поручены в наблюдение, коими паче церковное добро поручити надлежит». Про це рішення повідомлено було Єлисаветградському духовному правлінню, тобто тому ж Логовику, й запропоновано було «ведать и чинить по сему».

Грецька громада протестувала. Вона посилювалась на нижинські та київські грецькі храми, де церковним добром завідував титар; зазначали і те, що і в Єлисаветграді до цих пір преосвященним дозволялось теж, по прикладу тих храмів; нарешті стверджували, що ніколи ніяких неподобств від цього не виходило: проскури та вино видавались без перешкод, по вимозі священика, ключі — також; титар живе біля церкви... На цьому, на жаль, уривається ця справа і ми не знаємо, хто переміг у боротьбі. Правдоподібно — Логовик.

Вище ми бачили, що половина церковних прибутків, за угодою з ієродияконом Феоном повинна була йти до церковного старости «на всякія потребности». Але Феоні не вдалося зайняти парафії, і угода, яку було укладено з ним, не отримала прав на життя. Але, чи з добровільних пожертв, чи з інших джерел, не відомо, — при грецькому храмі зібрався капітал; невідомо також, чи великим він був, але безперечно те, що він пускався в обіг. Збереглось «доношение» купця Михайла Ніколаєва, яке помічено 1766 роком, (тобто роком освячення середнього престолу церкви), з проханням видати йому з церковної суми на рік 300 карбованців, тому, що йому, Ніколаєву «небезизвестно», що «желаящим» видаються гроші з церковної суми на відсотки; на звороті «доношения» на зразок «чернетки «одобрение» купецького правління (про купецьке правління буде сказано нижче). Крім цього, є ще два підтвердження таких займів, одне — 230 крб., знаходиться при церковній сумі (вклад?); за просрочку боржник заплатив 70 копійок.

Таким чином, єлисаветградські греки мають свою церкву, завідують через титарів матеріальними її справами, збільшують церковну казну віддачею під відсотки, мають вибраного та домовленого священика, який здійснює богослужіння на грецькій мові. Але ще раніш освячення церкви вони роблять другий, ще більш важливий крок до влаштування своєї самостійності. На початку 1764 року знайомий нам венеціанець (Єфим Темелій «с товарищи» подали новоросійському генерал-губернатору Мельгунову наступного змісту «всенижайшее доношение». «Нам нижайшим, — писали греки, — по бытности в Нежине известно, что на основании Всевысочайших жалованных грамот, находящихся в Нежине греки, купеческое братство имеют и между собою по купечеству суд и расправу чинят, то и мы, нижайшие (продовжують прохачі-греки), смелость возимели через сие Вашего Высокопревосходительства, яко главного здесь командира и ко всем ищущим милостивого патрона рабски просить, дабы поданную от нас нижайших на Всевысочайшее Ея Императорского Величества имя челобитную преставить, куда Ваше Высокопревосходительство заблагорассудит изволите, чтобы мы, нижайшие Вашею неизреченною милостью в сем прошении оставлены не были, и за то подвергаем себя вечно имя Вашего Высокопревосходительства прославлять, а чтобы нам, нижайшим под магистратской старшиною в команде не быть, понеже от оной старшины всегдашнее гонение и беззачестие претерпеваем и в том, яко иностранных людей, защитити и повелительным Вашего Высокопревосходительства могли бы по купеческому промыслу суд и расправу меж собой иметь и для лучшего порядка быть при том, находящемся здесь переводчику Константину Юрьеву, понеже и наперед сего был в таковых распорядках переводчик». Клопотання греків задоволено і на цей раз. З наступного, 1765 року вони обирають зі свого середовища двох старшин, які служать виконавчим органом самоврядування громади. Для характеристики виборів цікавий рапорт командирату фортечного магистрату, якого подано 1769 року колишніми старшинами Юрієм Фундукієм та Павлом Дмитрієвим, про здачу ними посади Саві Петрову та Миколі Іванову, яких було обрано; з рапорту видно, що здавались не лише письмові справи, а й самі греки-купці та цехові по списку; цікаво також, що новим старшинам передано рушницю та патрони.

В. ЯСТРЕБОВ.
(Закінчення буде).

МІЖНАРОДНИЙ ВЕЛОПРОБІГ З УЧАСТЮ ІНВАЛІДІВ

ГОТУЄТЬСЯ СТВОРЕННЯМ ПРИ МО «ДІАЛОГ»
ЕРГНОМІТЕТОМ, ОЧОЛЮВАНІМ
С. СКИВНЕВСЬКИМ, КОТРИЙ У МОЛОДІЖНОМУ
ОБ'ЄДНАННІ ТАКОЖ ОЧОЛЮЄ ВІДДІЛ
МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.

Хоч організатори заходу й відчувають певні ускладнення зі спонсорством та підтримкою, вони готові у будь-якому випадку здійснити свій задум (виконати програму-мінімум).

Передбачається проведення 3-х велопробігів. Перший пройде на території 6-ти республік СРСР у квітні-травні цього року за маршрутом: Кіровоград — Київ — Мінськ — Вільнюс — Рига — Таллін — Ленінград — Москва — Кіровоград.

Остаточна мета кампанії не лише в утвердженні фізичних можливостей людей, котрі стали інвалідами, але також і у здійсненні реальної допомоги людям. У концепції мова йде про виплату грошової допомоги та пенсій дітям-інвалідам, спортсменам, котрі стали інвалідами, а також створення гуманітарного центру по задоволенню духовних потреб інвалідів, будівництво Будинку для інвалідів, де вони могли б не лише жити, але й брати участь у праці, корисній для суспільства та необхідній для самоствердження особистості, а також будівництво притулку для інвалідів.

У містах, через які пролягатиме маршрут, будуть проходити благодійні концерти, зустрічі з представниками виконавчої влади, духовенства, спортивних та культурних організацій, засобів масової інформації. Кошти, отримані від реклами, що буде проводитись під час пробігу та від організацій-спонсорів, будуть використані для вирішення проблем інвалідів та фінансових питань, які пов'язані з проведенням велопробігів поза територією СРСР.

До участі допускаються інваліди та просто велюлюбители будь-якої країни світу, котрі отримують запрошення оргкомітету по підготовці велопробігів. МО «Діалог» при Кіровоградському ОК ЛКСМУ (МДС) представляє інвалід 2-ї групи П. Мінаєв, ініціатор велопробігу.

Другий пробіг («Вінок Дунаю») відбудеться у серпні-листопаді 1991 року за маршрутом Кіровоград — Бухарест — Софія — Белград — Відень — Бонн — Прага — Будапешт — Кіровоград. Третій тур під назвою «Європа — наш спільний дім» планується на березень-листопад 1992 року і пройде по території 31-ї держави Європи.

28 січня Сергій Скивневський та Павло Мінаєв відбули до Москви на з'їзд Товариства вільних мандрівників. Після їх повернення ми розповімо читачам нові відомості про хід підготовки, але оргкомітету, на жаль, часто доводиться ще стикатися з відсутністю підтримки та байдужістю місцевих інстанцій.

А 18 лютого П. Мінаєв планує побити рекорд, зафіксований у книзі Гіннеса, по тривалому перебуванню інваліда на велосипедній трасі. Про це вже попереджено представництво Комітету Гіннеса у СРСР. Новий рекорд має бути встановлений на кільцевій трасі навколо Кіровограда. Засновники сповнені рішучості у виконанні своїх планів і не мають найменших сумнівів у необхідності своєї справи — повернути суспільство обличчям до потреб і проблем нездолених людей.

Л. ТАРАСОВ.

ЩО ДИВИШСЯ СИНІМИ БРИЗКАМИ?

«Німі серед квітів» — образну назву чергової фотоекспозиції в Кіровоградській картинній галереї можна по-простому розшифрувати так: «Гарні жінки у природній красі серед ірисової природи». Тобто власне німі складають кім не більшість середовища, у яких автор — художник і фотограф із Литви Рімантас Дихавічюс розмістив свої моделі («німі», які не астигли ще стати «будинками» біля плити, у чергах чи біля верстака). Майстер знімає їх у кількох природних стихіях — вода, пісок, ліс, камінь, трава. Вони винадрувані продумано, а першоданний чистоті своїй. Ні банка консерва не потрапляє в об'єкти, ні газета пожманима, ні рибка догори черевом. І пензлем покручені й засушені, за якими контрастно білють чи наляди, чи дріади, чи русали (в однієї волосся справді до землі) — то пензлем мов із казми. Навіть лишайники на корі чи паморозь на листі — художній витвір.

Досконалі й німі серед незайманих пейзажів. Бездоганні пропорції (хоч якісь-небудь Карден чи Дюр у манерності взяли б принаймні одне тоншкі), горда постава, і ні шрами від апендициту на животі, ні мозолів на пальцях. Деякі навіть дуже романтичні, особливо там, де фотограф сконцентрував увагу на волоссі, прикривши ним очі, розсипавши його по спині та плечах. Ось одна зваблива з-за дерева визирає — майже купрінська Олесь, тільки без вишиваних. У багатьох руни за голову, склепані вії, тіло, здавалося б, зрослося і сплелось з травами, ромашками, колосками. «Нема в тобі ні зрад, ні жарноти, ти вся як є, ти вся як будеш далі...». Але ці поетичні рядки в фотостережас застосовувати до тих молодих осіб, котрі націлилися своїми прозорими очима прямо в об'єкти, а отже, й на нас. Такі вирази обличчя... як би це сказати, занадто розповсюджені по кафе чи барах. А ще — на гаманцях і брелоках. Янцю, змичайно, підходить до експозиції з «німою відповідністю зображеного й існуючого насправді, то в цих поглядах немає нічого постановочного. Я подумки спробувала помістити ці личка не серед снігів і днів, а біля телевізора і пальми в діжці — повна гармонія!

Гармонія між природою і людиною порушена давним-давно. І «німі серед квітів» — усе ж більшою мірою результат технічних зусиль і естетичного смаку Дихавічюса, ніж тонко впіймана ним природна краса життя. А з яких міркувань кіровоградці злісно поширювали репродукції знімків Дихавічюса з афіш — хіба з естетичних? Таке з рекламою виставок творів, що зображують оголену натуру, трапляється не вперше. Увіймає б такого «рвача» планатів за руку та взяти інтерв'ю — так хіба ж за ними встемити? Може, самі відгукнуться і ми дізнаємося, звідки така неприязнь до певного паперу на парканах?

Н. ДАНИЛЕНКО.

VIDEO

м. Кіровоград, вул. Полтавська, 71.

НЕДІЛЯ, 10 ЛЮТОГО

- 10.00 «Гулівер». Мультфільм.
- 11.30 «Мойсей». 1 і 2 серії. США. Історичний фільм.
- 13.30, 17.30 «Малюк карате»-3.
- 15.30 «Космічна лють».
- 19.30 «Мертві на 99,44 процента».
- 21.30 «Перемогти за всяку ціну». 2 серія. Комедія.

ПОНЕДІЛОК, 11 ЛЮТОГО

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «За рифами». Пригоди.
- 13.30, 17.30 «Той, хто ховається ззовні», Фантастика.
- 15.30 «Мої щасливі зорі». В головній ролі Д. Чен.
- 19.30 «Падіння Римської імперії». 1 серія. Історичний фільм.
- 21.30 «Апология». Мелодрама.

ВІТРОК, 12 ЛЮТОГО

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «Нашестя пришельців». Фантастика.
- 13.30, 17.30 «Бійка в Бетлхемі». У головній ролі Д. Чен.
- 15.30 «Механік». Бойовик. В головній ролі Ч. Бронсон.
- 19.30 «Падіння Римської імперії». 2 серія.
- 21.30 «Отримати 52 тисячі». Детектив.

СЕРЕДА, 13 ЛЮТОГО

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «Дуель вертольотів».
- 13.30, 17.30 «Нінзя-8».
- 15.30 «Посланець смерті». Бойовик. В головній ролі Ч. Бронсон.
- 19.30 «Шалений Макс-1». Фантастика.
- 21.30 «Гвенделен». Пригоди.

ЧЕТВЕР, 14 ЛЮТОГО

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «З усіх сил». В головній ролі С. Сталлоне.
- 13.30, 17.30 «Прощай, Брюс Лі».
- 15.30 «Вогонь на знищення». Бойовик.
- 19.30 «Шалений Макс-2». Фантастика.
- 21.30 «Пляжні дівчатка». Комедія.

П'ЯТНИЦЯ, 15 ЛЮТОГО

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «Свячі сім'я». Пригоди.
- 13.30, 17.30 «Остання схватка Брюса Лі».
- 15.30 «Маквікер». США.
- 19.30 «Шалений Макс-3». Фантастика.
- 21.30 «Жіночий клуб». Комедія.

СУБОТА, 16 ЛЮТОГО

- 10.00 «Слоненя Дамбо». Мультфільм.
- 11.30 «Ті, хто пропав в Бермудах». Фільм-катастрофа.
- 13.30, 17.30 «Смертоносні бійці Шаоліня».
- 15.30 «Назад в майбутнє». 1 серія. Фантастика.
- 19.30 «Залізний орел». Бойовик.
- 21.30 «Собака-поліцейський». Бойовик.

НЕДІЛЯ, 17 ЛЮТОГО

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «Чорна дірка». Фантастика.
- 13.30, 17.30 «Кулак Брюса Лі».
- 15.30 «Назад в майбутнє». 2 серія. Фантастика.
- 19.30 «Життєва сила». Фантастика.
- 21.30 «Бовдурі». Комедія.

(Продовження. Початок у №№ 30—34 за 1990 р., №№ 1—5 за 1991 р.).

Минут через п'ять вийшов із «набинета» и «ста-рець». Вид его был ужасно усталый, он тяжело ды-шал. — Ну брат, вот бес. Фу, какой большой. Во-кан я уморился! Смотри, вся сорочка мокрая. Устал, заснула и она...

Когда «старец» это говорил, несчастный муж плакал, а я, искренно веривший в бесоватых, как о них в евангелии написано, думал: «действи-тельно, бесов трудно изгонять». Пришлось ли о. Григорию, среди его многочис-ленных подвигов при дворе, явить и чудо изгна-ния блудного беса из самой царицы, — нам и со-жалению не дано узнать из непосредственных свидетельств. Сам же старец на этот счет отзы-вался чаще намеками: так, он говорил Илиодору: — я царицу на руках носил, — «давил, прижи-мал, целовал...». — «Когда я бываю у царей, я це-лые дни провожу в спальне у царицы... Целую ее, она ко мне прижимается, кладет на плечи мои свою голову, я ее ношу по спальне на руках, как малое дитя. Это ей нравится. Так я делаю часто, часто». — «Я делаю с ней все, что хочу», и пр.

Правда, говоря о своих отношениях и царской дочке Ольге, «старец» более открыто касался сво-их прошлых отношений к Александру Федоровне. Он распространял всюду слух, — говорит министр А. Н. Хвостов в своем показании Чрезв. Следств. Комиссии, — что он с Ольгой в близких отноше-ниях... Он говорил: «Мать мне надела: — я с доч-кой Ольгой. Так он неоднократно позволял себе это говорить», — подчеркивает А. Н. Хвостов.

Зная крайне чувствительный характер Александры Федоровны, можно и без заверения о. Григория предположить, что царице приходилось порою страдать от блудного беса, ища избавления от оного в осыпавших обаятиях великого чудо-творца.

На «половую возбудимость» царицы обратил вни-мание и биограф ее Вл. Канторович, отмечаящий в своем труде «Александра Федоровна Романова», что, «прожив двадцать лет с мужем, она не пере-стает быть во власти эротических воспоминаний и образов, которые порой вытесняют все осталь-ное». Она «знала об измене мужа» с Вырубовой, — говорит Канторович, — но роль советницы и тут осталась за ней. Откровенные рассуждения цари-цы на тему об отношениях Вырубовой и мужу, и наоборот, Николая и ней, поражают своей проти-воестественностью. Цинизм, атрофия нравствен-ного возмущения, последняя степень равнодушия к своему собственному достоинству — только эти-ми причинами объясняет Канторович поведение царицы, не допуская, впрочем, мысли о «физи-ческой связи» ее с о. Григорием.

Мысль эту, однако, помимо сказанного, в зна-чительной, пожалуй, степени допускает переписка Александры Федоровны со своим благоверным. отдельные места которой, воочию обнаруживая чувственность царицы, выдают вместе с тем и ее пристальный интерес к половому вопросу. «Целую без конца как-то дорогое любимое местечко», пи-шет она Николаю II 21 сентября 1914 г. «Целую тебя еще и еще, очень нежно, все мои любимые местечки», повторяет она снова в письме от 26 ян-варя 1915 г. и т. п. Одно из писем, где царица «жаждет познать» придворным трусам «свои бес-смертные штаны», начинается нескромным предло-жением: «Понюхай это письмо!». Другое — кон-чается словами: «Ах, тяжело расставаться! Мне так грустно сегодня ночью — я так горячо тебя люб-лю. Через 10 дней после этого ночного томления, она уже прямо, без обиняков, начинает свое по-сылание признанием: «Какое счастье знать, что послезавтра я буду держать тебя крепко в своих объятиях, и т. п. Читатель «Переписки Николая и Александры Романовых» не может, наконец, обо-йти вниманием и тот цинизм, с каким царица ежемесячно оповещала мужа о наступлении жен-ского недомогания, условно говоря о нем, как о «приходе инженера-механика»!

В пристальном же и несколько болезненном ин-тересе царицы к тому органу, коим святой отец обыкновенно творил чудеса изгнания блудного беса, говорит достаточно красноречиво такая, напр., выдержка из письма Александры Федоровны от 20 ноября 1914 г.: «Мне пришлось перевязывать несчастных с ужасными ранами... они едва ли останутся мужичинами в будущем, так все прои-зано пулями, быть может, придется все отрезать, так все почернело, но я надеюсь спасти, — стра-шно смотреть, — я все промыла, почистила, пома-зала иодином, покрыла вазелином, подвязала, — все это вышло вполне удачно, — мне приятнее делать подобные вещи самой под руководством врача. Я сделала три подобных перевязки, — у од-ного была вставлена туда трубочка. Сердце кровью за них обливаюсь, — не стану описывать других подробностей, так это грустно, но, будучи женой и матерью, я особенно сочувствую им. Молодую сестру (девушку) я выслала из комнаты...»

Ни одну из операций, в бытность свою сестрой милосердия, царица не описывает с такими по-дробностями своей собственной работы («все про-мыла, почистила, помазала... покрыла... подвяза-ла...»). Нигде, в других ее письмах, мы не нахо-дим, при описании помощи оперируемым или боль-ным, признания, что ей «приятнее» делать подоб-ные вещи (при которых стыдливо высвывается из комнаты молодая девушка) самой. Нигде, наконец, в переписке ее с мужем, касаясь тех или иных операций или болезней, царица не выражает столь горячего сочувствия жены и матери, как здесь, в отношении кастрированных войной и кастрируе-мых хирургом мужчин. Говоря, что быть «может» придется все отрезать, она пишет тут же: «но я надеюсь спасти»; — не хирург (заметьте!), ни на-ука — надеется она — спасет половые органы оперированных, а она, у которой, как у жены, «сердце кровью обливаюсь за мужичин, могущих перестать быть ими».

*) От 23 авг. 1915 г. Зная повидимому ценность, ка-кую придавала царица обаятельным впечатле-ниям, наследник ей писал однажды, что «папа» Николай II много и долго сегодня утром воял, — лежа вместе с ним в постели, где, по словам царя, ужасно уютно спать друг возле друга. (См. письма от 7 окт. и 6 окт. 1915 г.).

[Далі буде]

ОБ'ЯВА

Міною 2-кімнатну квартиру з усіма зручності-ми в м. Ходорів Львівської області на річковій квартирі у містах Знам'янка, Олександрія, Кіро-воград, Світловодськ, Чигирин. Звертатися за адресою: м. Знам'янка, вул. Фрун-зе, 91, кв. 32. БАДАЛАХА Валентина Олександрів-на. Телефон: 5-12-29.

ТБ

З 11 по 17 лютого

понеділок

▲ УТ

16.00 — Новини. 16.15 — Програма фільмів студії «Київ-наукфільм». 17.15 — Музичний фільм. «Тихо, йде запис». 17.30 — На київській хвилі. Інформаційний випуск. 18.00 — Науково-популярний фільм «По сторінках «Червоної книги». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Точка зору». Прямий ефір. Чи потрібен районний поділ обласного центру. (Кіровоград). 20.25 — Телефільм «Біла сова». 20.45 — На добраніч, діти! 21.05 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. «Динамо» (Київ) — «Спартак» (Московська область). Жінки. 22.00 — Відеозвіт про роботу третьої сесії Верховної Ради УРСР. 23.45 — Нічний телезал. Художній фільм «Нові пригоди Янки при дворі короля Артура». 1 серія.

▲ ЦТ (I програма)

17.45 — Дитяча година. 3 уроком німецької мови. 18.45 — «За занадком ринку». 19.15 — «Контант». 19.30 — До 75-річчя кіностудії ім. М. Горького. Художній фільм «Срібні озера». 21.00 — Час. 21.45 — В. Шенклер. «Отелло». Прем'єра фільму-вистави Мордовського театру драми. 0.25 — ТСН. 0.45 — Нічне ТБ. «Тільки в мюзік-холі». Художній фільм. 1.50 — «Квентон у перший ряд». Лідери радянської естради.

▲ ЦТ (II програма)

12.05 — Романс Ф. Пуленна виконує О. Іванова. 12.25 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. 10 км. Чоловіки. 14.00 — «Планета». Міжнародна програма. 15.00 — «Якось... зустрілись...». Пантоміма Олега Кирюшіна. 17.00 — Мультфільм. 17.25 — Телестудія міст РРФСР. (Синтивар). 17.55 — «Георгій Мостовий та інші...». Теленарис. 18.25 — «Ты промчи меня, зима». Співає Л. Рюміна. 18.55 — Музичний телеабонемент. Презентація Російського національного симфонічного оркестру. Диригент — М. Плетньов. Передача 2. 19.55 — Колаж. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Телестудія міст РРФСР. (Яошкар-Ола). 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — «Ми — ваші діти». Художній телефільм. 1 і 2 серії.

ОГОЛОШЕННЯ

Загублений диплом № 222787, наданий Павлодарським музичним училищем на ім'я Головинко Олени Миколаївни, вважати недійсним.

вівторок

12 ЛЮТОГО

▲ УТ

7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». (Гімнастика, мультфільм, телеекспрес. «Господарю на замітку». Музика. Мальовнича Україна. Погода). 9.00 — Концерт українського фонду культури. 10.50 — Доброго вам здоров'я. Рецепт лікаря Я. Яотова. Передача II. 11.20 — Телефільм «Кумшальська історія». 11.40 — Шкільний екран. 9 клас. Фізика. 12.10 — Художній фільм «Намісний господар». 16.00 — Новини. 16.15 — Для дітей. «Веселня». 16.45 — На допомогу школі. Українська література. 17.10 — Документальний фільм «Єгиптяни». 17.50 — Музичний фільм «Оркестр на доломи». 18.00 — Телефільм «Хто розведе хмари». 18.30 — Фортепіанна музика. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Хто ми». Громадсько-політичний відеотижневик. Частина 1. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Хто ми». Частина II. 22.00 — Відеозвіт про роботу третьої сесії Верховної Ради УРСР. 23.45 — Нічний телезал. Художній фільм «Нові пригоди Янки при дворі короля Артура». 2 серія.

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Ранок». 9.00 — Актуальний репортаж. 9.15 — Прем'єра документального телефільму «Дарвоз». 9.30 — Дитяча година. 3 уроком німецької мови. 10.30 — «Срібні озера». Художній фільм. 12.00 — ТСН. 12.15 — «Дізна у кишені». Володимир Чечасин. Фільм-концерт. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Ставка, більша за життя». Художній телефільм. Фільм 2. 16.20 — Прем'єра документального телефільму «Я відчувала неминучість». 17.05 — Мультфільм. 17.25 — Виступ заступника міністра МВС СРСР Лісаускаса С. 17.40 — Дитячий музичний клуб. «Рок-урок». 18.25 — «Поради стороннього». Італійський бізнес та історичні аналогії. 19.10 — Співає О. Воронцов. 19.35 — Презентація Пенінського телебачення на ЦТ. 19.50 — Прем'єра документального телефільму «Велика китайська стіна». 20.10 — Прем'єра художнього телефільму «Фіолетові спонкуси». 1 серія. 21.00 — Час. 21.45 — Від представляє: «Поле чудес». 22.30 — Прем'єра художнього телефільму «Китайські лицарі». 1 і 2 серії. 0.00 — ТСН. 0.20 — Нічне ТБ. «Протистояння». Художній телефільм. 1 серія. 1.25 — «Як у старому кіно». Концерт артистів оперети.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Фізика. 11 кл. Лазери. 9.05 — Французька мова. 1 рік навчання. 10.05 — Французька мова. 2 рік навчання. 10.35, 11.35 — Музика. 6 кл. Російські народні пісні. (Календарні). 11.05 — Наш сад. 12.05 — Співає Г. Бесседіна. 12.25 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. 5 км. Жінки. 13.30 — Ритмічна гімнастика. 14.00 — В. Тендряков. «Хліб для собак». Телевистава. 15.10 — «Ось так і живу». Документальний телефільм. 17.00 — Ф. Мендельсон. Симфонія № 4. «Італійська». Виконує Гевандхаузеністр (м. Лейпциг). Диригент — Курт Мазур. 17.25 — Мультфільм. 17.40 — «Вертикаль». Прем'єра документального телефільму «Оглянься і загадай». 18.15 — Ритмічна гімнастика. 18.45

Залікову книжку № 86410, видану Кіровоградським педінститутом імені Пушкіна на ім'я БАРАНЧУКА Ігоря Васильовича, вважати недійсною.

— Парламентський вісник Росії. 19.00 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. 5 км. Жінки. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. Двоборство. Стрибки з трампліна. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — «Кінопанорама». 23.00 — С. Цвейг. «Воскресіння Генделя». Літературно-драматична композиція на музику «Месії» Генделя.

середа

13 ЛЮТОГО

▲ УТ

7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». (Гімнастика, мультфільм, телеекспрес. «Школа радіаційної гігієни», музика. «Майстри гумору», погода). 9.00 — Поезія О. С. Пушкіна в музиці. 9.45 — Художній фільм «Опелески, опелески». 11.00 — «Земле моя». Звідни родом, кийсь дощ? 11.30 — Все про кіно. 12.50 — Документальний фільм «Дорога людей по великому шовковому шляху». 13.40 — «Говоримо українською». Мова політиків. 16.00 — Новини. 16.15 — Для школярів. «Старти надій». 16.45 — На допомогу школі. 17.15 — Музична література. 17.30 — Художній фільм «Пассажир». 17.30 — На київській хвилі. Інформаційний випуск. 18.00 — Телефільм «Спадкоємство». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Сокилі» — «Спартак» (Москва). 2 і 3 періоди. В перерві — Реклама. 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — Концерт самодіяльних художніх колективів Харківської області. 22.00 — Відеозвіт про роботу третьої сесії Верховної Ради УРСР. 23.45 — «Нічний телезал». Художній фільм «Кар'єра Діми Горіна».

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Ранок». 9.00 — «Діловий кур'єр». 9.15 — Дитячий музичний клуб «Рок-урок». 10.00 — «Фіолетові спонкуси». Художній телефільм. 1 серія. 10.50 — Мультфільм. 11.10 — «Китайські лицарі». Художній телефільм. 1 серія. 12.00 — ТСН. 12.15 — «Китайські лицарі». Художній телефільм. 2 серія. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Ставка, більша за життя». Художній телефільм. Фільм 3. 16.10 — «Другий український. Хроніка і спогади». Документальний фільм. 16.50 — С. Прокоф'єв. Сніфська сюїта «Ала і Лоллі». 17.15 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 18.15 — IV Всесоюзний конкурс виконавців на народних інструментах. 19.05 — Недипломатичні бесіди. 19.30 — Прем'єра документального фільму «Ярмарок в Лунтані». (КНР). 20.10 — Прем'єра художнього телефільму «Фіолетові спонкуси». 2 серія. 21.00 — Час. 21.45 — Прем'єра художнього телефільму «Лі Дачжао». 1 серія. (КНР). 23.10 — Клуб любителів опери. 0.10 — ТСН. 0.30 — Нічне ТБ. «Протистояння». Художній телефільм. 2 серія. Частина 1. 1.25 — «Шенспіріана». Фільм-балет.

▲ ЦТ (II програма)

10.35 — Література. 7 кл. А. П. Гайдар. «Школа». 11.05 — Здоров'я. 11.35 — Співає хор студентів московської консерваторії ім. П. І. Чайковського. 11.55 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. Двоборство. Естафета 3 по 10 км. 13.45 — Музичний телеабонемент. Презентація Російського національного симфонічного оркестру. 14.45 —

Посвідчення інваліда Великої Вітчизняної війни № 477425, видане Кіровоградським відділом соціалістичного м. Кіровограда на ім'я ЦИРІЛЮКА Леоніда Анатолійовича, вважати недійсним.

Прем'єра документального телефільму «Необережники». 15.15 — Концерт музичного фольклору України. 16.55 — Документальний екран Росії. «Кличу всіх, хто любить правду». 18.25 — Хокей. Чемпіонат СРСР. «Сокилі» — «Спартак». Трансляція з Києва. У перерві — 19.50 — Вечірня казка. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На сесії Верховної Ради РРФСР. 22.15 — М. С. Лесков. «Захаровий мандрівник». Телевистава.

четвер

14 ЛЮТОГО

▲ УТ

7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». (Гімнастика, мультфільм, телеекспрес. «Брати наші менші», музика, мальовнича Україна, погода). 9.00 — Концерт артистів української естради. 9.50 — Програма фільмів студії «Київнаукфільм». «Точна роси». «Заповідні». 11.40 — Шкільний екран. 6 клас. Музика. 12.10 — Театр І час. 13.10 — Музичний фільм «Пшеничне перевесло». 16.00 — Новини. 16.10 — Соціально-математична школа. 17.40 — Музичний фільм «Добрий вечір, сусідньо». 18.00 — «Земле моя». Плями на дзеркалі. 18.30 — Музичний фільм «Кітський фрески». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Заплановані зустрічі. Будні кіровоградської міліції. Бесіда в прямому ефірі. Телефони 22-84-18, 24-34-21. (Кіровоград). 20.50 — На добраніч, діти! 21.10 — Грає А. Шевченко (гітара). 21.30 — Молодіжна студія «Гарто». В перерві — Новини. 23.45 — Нічний телезал. Пісенний вернісаж. Частина 1.

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Ранок». 9.00 — За зведенням МВС. 9.15 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 10.15 — «Фіолетові спонкуси». Художній телефільм. 2 серія. (КНР). 11.00 — Грає Т. Вольська. (Домра). 11.10 — О. С. Пушкін. «Повість Белкіна». «Трунар». Телевистава. 12.00 — ТСН. 12.15 — Концерт солістів Великого театру Союзу РСР О. Образцової, М. Касрашвілі, В. Богачова. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Ставка, більша за життя». Художній телефільм. 4 серія. 16.30 — Документальний телефільм. 17.10 — «Я вам заспіваю». Пісні О. Колосова. 17.35 — Фільм — дітям. «Топіамбури». 1 серія. 18.40 — До 16 і старші. 19.25 — Прем'єра документального телефільму «Красиві діти Пекіна». 20.10 — Прем'єра художнього телефільму «Фіолетові спонкуси». 3 серія. (КНР). 21.00 — Час. 21.45 — За зведенням МВС. 22.00 — Художній телефільм «Лі Дачжао». 2 серія. (КНР). 23.15 — Прем'єра документального телефільму «Відкриття Азіатських ігор». (КНР). 0.35 — ТСН. 0.55 — Нічне ТБ. «Протистояння». Художній телефільм. 2 серія. Частина 2. 1.55 — «Вас запрошує Софія Ротару».

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Анрі де Сен-Сімон». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Література. 8 кл. Л. М. Толстой. «Після балу». 9.05 — Іспанська мова. 1 рік навчання. 10.05 — Іспанська мова. 2 рік навчання. 10.35, 11.35 — Література. 10 кл. Ф. М. Достоєвський. «Злочин і кара». 11.05 — «На екрані служба 01». 12.05 —

Загублений учнівський квиток № 1034, виданий Кіровоградським машинобудівним технікумом на ім'я ПРЯДУНА Олексія Федоровича, вважати недійсним.

Прем'єра документального фільму «Бабусина квартира». 12.25 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. Естафета 4 по 5 км. Жінки. 13.45 — Ритмічна гімнастика. 14.15 — Документальний екран Росії. «Кличу всіх люблячих правду». У передачі беруть участь кінорежисери Д. Луцьков і Ю. Калугін. 17.00 — «Пори року». Лютий. 17.45 — Ритмічна гімнастика. 18.15 — Прем'єра документального телефільму «Лада» на Кіпрі і в Греції. 18.25 — Хокей. Чемпіонат СРСР. 19.05 — Парламентський вісник Росії. 19.50 — Вечірня казка. 20.45 — Співає хор «Млада МДПУ ім. В. І. Леніна. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На сесії Верховної Ради РРФСР. 23.45 — «Діамаманка». Художній телефільм. 1 серія.

п'ятниця

15 ЛЮТОГО

▲ УТ

7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». (Гімнастика, мультфільм, телеекспрес. цікава новина, музика. «Разом одна сім'я», погода). 9.00 — Танцює народний артист України, соліст Державного академічного театру опери та балету УРСР імені Т. Г. Шевченка М. Прудченко. 9.40 — Концерт республіканського центру мистецтва. 10.35 — Шкільний екран. 8 клас. Історія. 11.05 — Музичний фільм «Глен біла джерела». 11.40 — Шкільний екран. 9 клас. Історія. 12.15 — Гарсія Лорна. «Криваве весілля». Вистава. 16.00 — Новини. 16.10 — Співає тріо «Калина». 16.25 — Музичний фільм «Вернісаж на Андріаському узвозі». 17.00 — На допомогу школі. Народознавство. Урок біла червоної наліпки. 17.30 — День за днем. (Кіровоград). 18.00 — Телефільм «Минуле, що попереду». 18.30 — Музичний фільм «Всі зірки». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Альфа і Омега. Науково-пізнавальна програма. 20.15 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Сокилі» — «Торпедо». III період. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Концерт художньої самодіяльності. 22.00 — Художній фільм «Золота баба». 23.15 — Вечірній вісник. 23.45 — Нічний телезал. Пісенний вернісаж. Частина II.

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Ранок». 9.00 — Мультфільм. 9.30 — До 16 і старші. 10.15 — «Фіолетові спонкуси». Художній телефільм. 3 серія. 11.05 — «Давньому другові». Концерт Л. Лещенка. 12.00 — ТСН. 12.15 — «Відкриття Азіатських ігор». Документальний телефільм. (КНР). 15.00 — ТСН. 15.15 — «Ставка, більша за життя». Художній телефільм. Фільм 5. 16.10 — «Якщо вам після...». 16.35 — Кінофестиваль «Пріз глядацьких симпатій». «Весело на душі». Документальний фільм. 17.25 — Фільм — дітям. «Топіамбури». 2 серія. 18.30 — Наш сад. 19.00 — Програма Від. 19.15 — Мультфільм. 21.00 — Час. 21.45 — Програма Від. У перерві — ТСН. 1.00 — Нічне ТБ. «Протистояння». Художній телефільм. 3 серія. 2.05 — «Єгипетські ночі». Фільм-балет.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Москва, я думаю о тебе...». Документальний телефільм. 8.35, 9.35 — Історія. 8 кл. Російські літописи. 9.05 — Англійська мова. 1 рік навчання. 10.05 — Англійська мова. 2 рік навчання. 10.35 — Світ, що нас оточує. 1 кл. Хліб — усьому голова. 10.55 — Співає тріо «Рябинушка». 11.10 — Розминка для ерудитів. 11.55 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. Естафета 4 по 10 км. Чоловіки. 14.15 — «Наодин-

ці зі словом». Фільм-концерт за участю І. Ільїнського. 15.05 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. Стрибки з трампліна. 17.00 — «Ваш вихід, артисте». Е. Ласіно. 17.25 — Кінопубліцистика союзних республік. Прем'єра документального телефільму «Ноша». 18.15 — Спорт для всіх. 18.25 — Хокей. Чемпіонат СРСР. «Хімік» — «Динамо» (Москва). У перерві — 19.50 — Вечірня казка. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На сесії Верховної Ради РРФСР. 23.45 — «Діамаманка». Художній телефільм. 2 серія.

субота

16 ЛЮТОГО

▲ УТ

7.30 — Новини. 7.45 — Музичний фільм «3 натури малювала Катерина Білокур». 8.10 — Ритмічна гімнастика. 8.30 — Доброго вам здоров'я. «До лікаря — у Кобиліні». 9.15 — Документальний фільм «Начальник розвідки: спогади, документи». 10.45 — На хвилі дружби. 11.30 — Циркова програма. 12.00 — Літературна карта України. 12.45 — На здобуття Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка. Заслужена самодіяльна капела бандуристів УРСР «Кобзар». 13.15 — Новини. 13.30 — 1-й відкритий чемпіонат України з бальних танців. 14.15 — Концерт дитячої художньої самодіяльності. 14.40 — Чемпіонат СРСР з кін-хоксінгу. 15.15 — Для дітей художній фільм «Хвилі Чорного моря». 3 серія. 16.20 — Пісні афганців. 16.50 — Все про кіно. 18.05 — Пісня, народжена морем. Творчий вечір В. Громцева. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Надвечір'я». В гостях у людей старшого віку. Народна артистка СРСР В. Леонтьєва. 20.30 — Реклама. 20.40 — СНІД і молодь. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Чемпіонат СРСР із стрибків у воду. 21.30 — Українська естрада. 22.00 — До 120-річчя від дня народження Л. Українки. Фільм-вистава «Касандра». 23.30 — Вечірній вісник. 0.00 — Нічний телезал. Художній фільм «Зайчик».

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — В суботу рано вранці. Концерт фольклорних колективів України. 7.00 — Мультфільми. 7.15 — Спорт для всіх. 7.30 — Ритмічна гімнастика. 8.00 — Ранкова розважальна програма. 8.30 — Наш сад. 9.00 — ТСН. 9.15 — Грає державний духовий оркестр РРФСР. Диригент О. Мішурін. 9.35 — «Орел. Джерела пам'яті». Документальний телефільм. 9.55 — Із золотого фонду ЦТ. О. М. Островський. «Півчана». Фільм-вистава. 13.05 — «Бурда моден» пропонує... 13.35 — Фільм режисера С. Самсонова. «Вогненні версти». 15.00 — ТСН. 15.15 — Політичні діалоги. Хто є хто? 16.30 — У світі казок і пригод. Художній фільм «Три ляски». 17.45 — П'ять пісень на вірші С. Єсеніна. Виконує Я. Кобзон. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Прем'єра художнього телефільму для дітей. «Закрий очі». (КНР). 19.15 — Поем'єра художнього телефільму «Жовч павича». 1 і 2 серії. (КНР). 21.00 — Час. 21.45 — «Ангелізм Евгена Петросяна». 23.30 — ТСН. 23.50 — Новини популярної музики. Програма «А». 1.20 — Нічне ТБ. «Протистояння». Художній телефільм. 4 серія. 2.25 — Майстри російської опери. «Життя і ролі І. Петросяна».

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Мультфільм. 8.30 — Російська мова. 9.00 — Відеоканал «Співдружність». 12.25 — Ліжний спорт. Чемпіонат

світу. 30 км. Жінки. 15.15 — Відеоканал «Плюс одинадцять». 18.45 — Педагогіка для всіх. 19.45 — Парламентський вісник Росії. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Дзвеніть, голоси, звучіть, труби...». Я. Гайдн. «Меса Нельсона». 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — «Клуб жінок». Художній телефільм. 1 і 2 серії. 0.05 — «Забороновані пісенники». Документальний фільм. 0.35 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. Стрибки з трампліна.

неділя

17 ЛЮТОГО

▲ УТ

7.30 — Новини. 7.45 — Ритмічна гімнастика. 8.05 — Прем'єра телефільму «Соната». 8.30 — «У неділю вранці». Інформаційна музична програма. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 9.30 — Художній фільм «Людина-амфібія». 11.05 — На здобуття Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка. 11.25 — Для дітей. «Канал Д». 12.55 — Новини. 13.10 — Художній фільм «Хвилі Чорного моря». 4 серія. 14.30 — «Село і люди». 15.15 — «Ви нам писали». Музична передача за листами глядачів. 16.00 — Служба солдатська. 17.00 — Вкраїні мультяндії. 18.00 — Телеспорт. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Музичний ярмарок. Естрадна програма. 20.30 — Прем'єра телефільму «Благословенні кольори». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Співає тріо «Світличка». 21.30 — Чемпіонат СРСР з стрибків у воду. 22.00 — Прем'єра художнього телефільму «Чорна пантера та білий ведмідь». Вступне слово члена-кореспондента АН УРСР професора М. Г. Жулинського. 23.30 — Вечірній вісник. 0.00 — Нічний телезал. Майстри гумору.

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — ТСН. 8.15 — Ритмічна гімнастика. 8.45 — Тираж «Спортлото». 9.00 — З ранку раненько. 10.00 — На службі Вітчизні. 11.00 — Ранкова розважальна програма. 11.30 — Клуб мандрівників. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.30 — 50х50». Музичний додаток до передачі «До 16 і старші». (Повтор від 1 січня 1991 р.). У перерві — ТСН. 16.35 — Телефільм. 17.05 — Грай, гармонь. 18.10 — Уолт Дісней представляє. 19.00 — Прем'єра художнього телефільму «Жовч павича». 3 і 4 серії. (КНР). 21.00 — Час. 21.45 — Прем'єра документального телефільму «Мистецтво Олександра Шилова». 23.35 — У дзеркалі естради. 23.25 — Від представляє «Музичний ліфт». 0.25 — ТСН. 0.45 — Нічне ТБ. «Протистояння». Художній телефільм. 5 серія.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай. 8.15 — Грають А. Федоров (балалайка) і В. Сидельников (гітара). 8.30 — Відеоканал «Плюс одинадцять». 11.55 — Ліжний спорт. Чемпіонат світу. 50 км. Чоловіки. 15.15 — Співає Хайдар Бігічев. 15.40 — Прем'єра документального телефільму «Імні, і в день вічності». 16.40 — Творчість народів світу. 17.00 — «Планета». Міжнародна програма. 18.00 — Світ, в якому ми живемо. Фільми режисера А. Габріловича. «Монолог про Пушкіна». 18.55 — «НЛО: неоголошений візит». 19.45 — Мультфільм. 19.55 — Колаж. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Гандбол. Кубок ігр. Чоловіки. 1/4 фіналу. «Атлетіка» (Мадрид) — ЦСКА. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — Авторське телебачення.

У дні магнітних бур

Хто у наш час не вислуховував скарг від знайомих та своїх домашніх на погане самопочуття у дні так званих магнітних бур?

І дійсно, кожен місяць включає у себе від 3 до 6 несприятливих днів. Вони виникають у результаті взаємодії співпадаючих у часі сонячних магнітних бур, космічних чинників, електромагнітних полів з перелогами атмосферного тиску, температури, вологості повітря, вітру та іншими елементами погоди.

За даними Інституту космічної та експериментальної медицини, зокрема її лабораторії медично-екологічних проблем, профілактики гострих метеотропних реакцій, вони спостерігаються у людей, котрі страждають серцево-судинними захворюваннями. Часто спостерігаються такі реакції також при функціональних розладах нервової системи.

Як зменшити, а ще краще — навчитись попереджувати негативну реакцію на погодні умови?

Серед багатьох засобів підвищення опору організму магнітним бурям кращими визнано холодні купання та біг, а також контрастний душ, гімнастичні вправи зі спортивними знаряддями. Бігати треба хоч би 20 хвилин на день.

Що робити, коли через день-два має бути такий «поганий» день і вас чекають хворобливі реакції? Передовсім — достатній відпочинок (сон — 8 годин, прогулянка на природі). Корисна невелика фізична праця на повітрі, обов'язкові водні процедури — хоча б холодні обливання «ранці, контрастний душ після роботи (з жорсткою мочалкою) і тепла (краще хвойно-солькова) ванна на ніч. Посилені дози вітамінів, особливо С (лимон, зелена цибуля, шипшина, зелень).

Обов'язково рекомендуємо й спеціальний масаж. Він повторюється кілька разів на день не менш, ніж по 3 хвилини. Треба поглаждувати розслабленими долонями лоб від перенісся до вилиць обличчя (умивання), потилицю і шию — до плечей, надпліччя — долонею протилежної руки до шиї збоку, плечових, променевих та колінних суглобів круглоподібними рухами.

Кожну область поглаждувати по 15—20 разів. При цьому протиспазматичний та заспокоюючий ефект масажу посилюється, якщо промовляти про себе фрази типу: «Я спокійний (спокійна)», «ніяких тривог», «судини мого серця (голови) розслаблюються». На кінець змовляйте: «Мої повіки стають важкими», «Я поринаю у сон».

Заспокоює та відволікає ручна праця — в'язання, вишивання, чотки тощо.

Підготував Т. ЛЕОНІДОВ.

ЗУСТРІЧІ З ІНСПЕКТОРОМ НІЗЕЛЕМ

МУЗЕЙНИЙ КРАДІЯ

На старовинне німецьке містечко Фітусек спадають сутінки. Скрегогучи гальмами у темряві, біля платформи єдиного в місті вокзалу зупиняється швидкий поїзд. На перон виходить одинокий пасажир. Поїзд рушає. Пасажир — високий, міцної будови чоловік у довгому пальті з піднятим коміром і спортивною шапочкою, низько насунутою на очі, прямує до виходу з вокзалу. Ледь опинившись у місті, яке він, певно, добре знає, одразу крокує до місцевого старовинного палацу-музею, де зібрана унікальна колекція картин.

Він саме підходить до палацу, коли годинник на ратуші вибиває двадцять другу. Декілька секунд добродій уважно роздивляється довкола, з таким ховається в кущах біля головного входу. Майже одразу ж зі скрипом відчиняються двері допоміжного входу і на порозі з'являється чоловіча постать. Той, хто щойно ввійшов, тримає в руках якусь річ.

Тамтишній прибулець ан-

стрибує з кущів, хапає злодія, скручує йому руки. «Давно шукав тебе, друже, — голосно говорить він. — Ти — Мани, відомий музейний крадій!».

— Звідки ти це знаєш? Хто ти? — дивується злодій.

Чоловік високого зросту виймає з кишені посвідчення.

— Кримінальна поліція. Я — комісар Нізель. Нам стало відомо, що сьогодні вночі мала бути викрадена старовинна коштовна картина. Злодія в узяв на гарячому... Але хто тобі допомагав? Хто відчинив тобі о цій порі двері музею? Мани стискує зуби і заперечно хитає головою:

— Я нічого не скажу вам, комісар, — бурмоче він. — самі добре поміркуйте...

Тієї ж ночі комісар Нізель проводить допит всіх, хто має хоч якесь відношення до справи, — директора музею Мальтезіуса, прибиральницю пані Крузе і пана Даттеля — вахтера.

Директор, коли до нього зателефонували, вже спав. За його словами, він заснув ще о 20-й годині і вже більше не виходив з дому.

Куточок криміналіста

«ПРИВАТНИЙ ДЕТЕКТИВ»

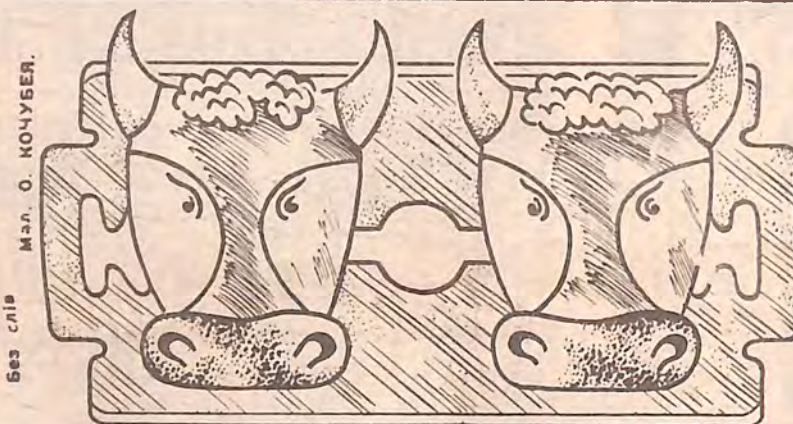
Вахтер Даттель посвідчив, що останній свій обхід по музею він провів близько 20-ї години.

Цього, проте, не міг ніхто бачити, окрім пані Крузе, яка о 20-й годині звичайно проводить останнє прибирання. Пані Крузе, зі свого боку, зауважила, що пан Даттель того дня завершив свій обхід раніше, ніж звичайно, і, здавалося, дуже поспішав.

Також не відповідали істині і слова директора. Коли пані Крузе одразу після 22-ї години зайшла до його кабінету, то, витираючи пил, торкнулася випадково настільної люмінесцентної лампи. Лампа була така гаряча, що пані Крузе обпеклася об неї, — безперечний доказ того, що лампою недавно користувалися...

Комісар Нізель довго розмірковував над цими свідченнями. Але раптом йому спадає чудова догадка. Декілька хвилин — і помічника Мани також заарештовано! ЩО САМЕ ЗГАДАВ КОМІСАР НІЗЕЛЬ? ХТО ЦЕЙ ПОМІЧНИК?

Підготував В. ЩЕРБИНА.

Без снів Мал. О. КУЧУБ.

СМІЄТЬСЯ ГАБРОВО...

До відомого габровського торговця-лихваря діда Мико Попа прийшов у гості хуторянин, постачальник товарів. Повечерявши, сіли вони на веретні й почали розмовляти. Невдовзі дід Мико, погасивши лампу, мовив:

— Навіщо палити світло, ми й так один одного чуємо. Минув якийсь час. Прощаючись з гостем, господар схотів запалити лампу.

— Стривай! — Зупинив його гість. — Поки ми сиділи без світла, я зняв штани, щоб не терти їх, а тепер одягаю.

Реклама

Довідки

Оголошення

До відома жителів м. Кіровограда, які не мають середньої освіти.

ЕКЗАМЕНИ — ЕКСТЕРНОМ

Середня школа № 5 приймає екзамени за курс середньої школи екстерном в період з 25 травня по 17 червня 1991 року.

До екзаменів на атестат про середню освіту допускаються особи, які живуть в Кіровограді, мають 18 років і подали такі документи:

- 1) Свідоцтво про неповну середню освіту — оригінал.
- 2) Довідку з місця роботи.
- 3) Заяву на ім'я директора школи.
- 4) Одну фотопортретну розміром 3х4.

Особам, допущеним до екзаменів, надається оплачена відпустка на 20 днів.

Адреса школи: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 15. Необхідні довідки можна одержати по телефону 2-98-15.

Дирекція.

ВН

ЗВІЛЬНИЛИСЯ В ЗАПАС?

Підготовчі курси при Кіровоградському медичному училищі пропонують комплекти довідкової документації для бажаючих поступити до КМУ у 1991/1992 навчальному році.

ДО КОМПЛЕКТУ ВХОДЯТЬ:

- перелік спеціальностей і строки навчання;
- строки проведення вступних екзаменів на денному та вечірньому відділеннях;
- перелік документів для прийомної комісії і строки подання заяв про прийом;
- умови прийому до училища без вступних екзаменів;
- програми вступних екзаме-

Олександрійське середнє професійно-технічне училище № 13 оголошує набір учнів з осіб, звільнених у запас з лав Радянської Армії, на такі спеціальності:

1. Машиністи підземних установок — строк навчання 5 місяців, стипендія 129 карбованців.
2. Електрослюсар підземний — строк навчання 6 місяців, стипендія 129 карбованців.
3. Кріпильники — строк навчання 5 місяців, стипендія 129 карбованців.
4. Прохідники — строк навчання 5 місяців, стипендія 129 карбованців.
5. Машиніст підземних установок — строк навчання 5 місяців, стипендія 129 карбованців.

ДО УВАГИ АБІТУРІЄНТІВ 1991 РОКУ!

нів з біології, хімії, української (російської) мови та літератури для цілеспрямованої самостійної підготовки до екзаменів. Вартість одного комплекта — 25 карбованців. Для одержання комплекта слід

поштовим переказом надіслати гроші на р/рахунок 000461077 в обласній дирекції Укрсоцбанку в Кіровограді. Квитанцію про оплату і лист-заявку із вказанням поштової адреси і прізвища надіслати на адресу: 316012, м. Кірово-

град, Комуністичний проспект, 16, кабінет 222. На поштовому конверті необхідно зробити позначку «Підготовчі курси».

Гарантуємо відправку пакунка документів у десятиденний строк після надходження заявки. Юним жителям Кіровограда нагадуємо, що при Кіровоградському медичному училищі триває набір на постійно діючі вечірні курси для поступаючих до вищих та середніх спеціальних навчальних закладів.

Підготовка проводиться з біології, хімії, української та російської мови і літератури.

Телефон для довідок: 24-95-33. АДМІНІСТРАЦІЯ КУРСІВ.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ (МДС).

На українському мові.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва

Газета виходить щосуботи.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Зам. № 8.

Індекс 61103. Тираж 16 500.

редактор

М. ШВОРАК.